

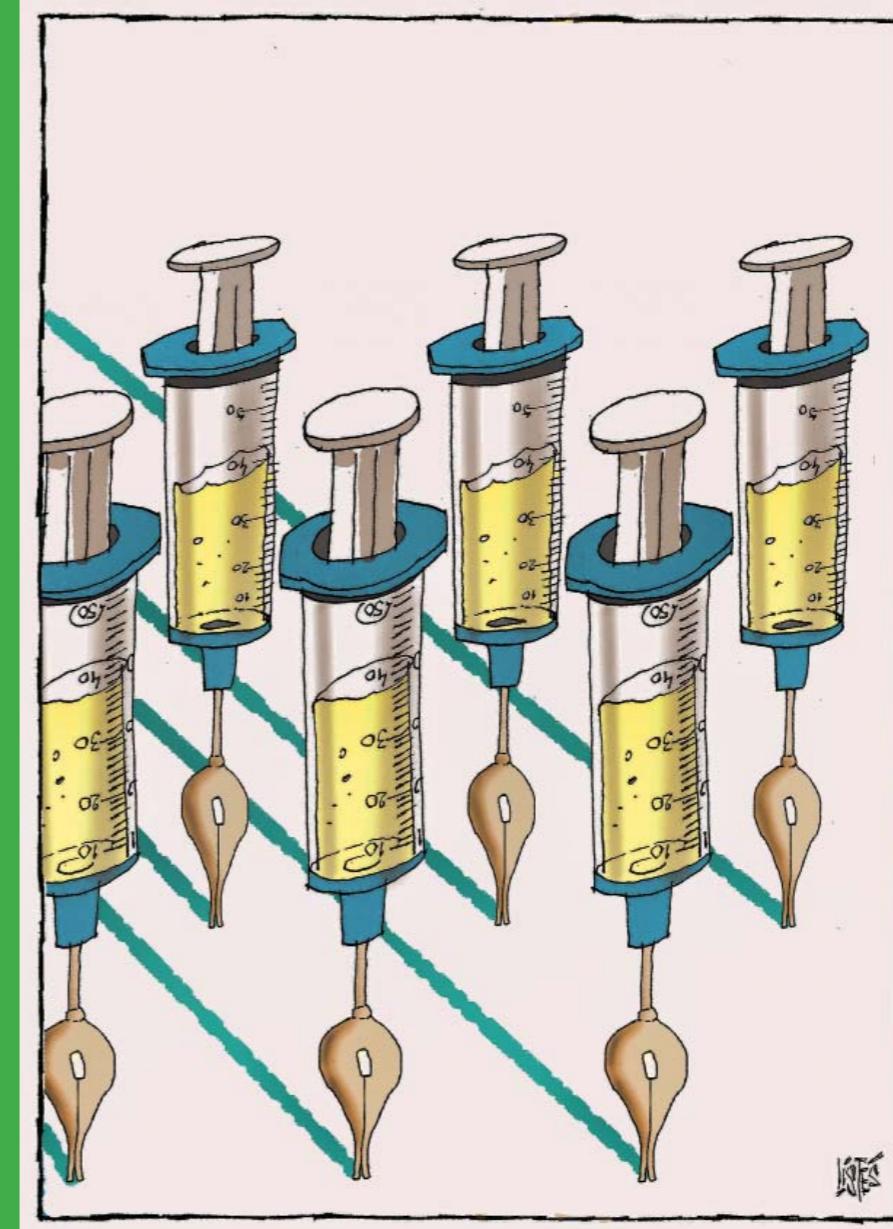

Ivo Mijo Andrić
Marko Babić
Željko Bajza
Slavojka Slavka Bakšaj
Josip Balaško
Ivan Bašić
Zoran Bašić
Đuro Bel
Željko Bilankov
Svetislav Biljanović SVEB
Helena Bindža Draclin
Marko Ivica Blažević
Drago Bosnić
Ivan Bradvica
Alojz Buljan
Darko Ciglenečki
Jozo Čizmić
Marinko Čavar
Zdenko Ćurković
Ivan Dermiček
Elmedin Došlo
Dragutin Dubravčić
Ivan Dujmović
Nađan Dumanić
Zlatko Erjavec
Željko Funda
Zlatko Garvanović
Jadranka Göttlicher
Josip Grgić
Abdurahman Halilović Ahil
Sakiba Harčević
Savo Ilić
Silvestar Ištuk
Mate Ivandić
Danko Ivšinović
Martin Jakšić
Dražen Jergović
Velimir Karabuva
Vlado Karakaš
Ivan Katić
Slavko Kendelić
Ivica Kesić
Zorica Krznar-Blagec
Dragutin Lončar
Tonka Lovrić

Danica Majnarić
Josip Margeta
Robert Marić
Damir Markulj
Stanislav Maroja
Drago Maršić
Aldo Matelić
Velimir Matutinović
Tomislav Mihanović
Marinko Mijović
Grgo Mikulić
Darko Mrkonjić
Boris Nazansky
Iva Nuić
Franjo Ordanić
Mara Ožić-Bebek
Milan Perin
Hrvoje Marko Peruzović
Petar Pilipović
Ljerka Poštek Jelača
Živko Prodanović
Miro Radalj
Ladislav Radek
Daniel Radočaj
Durđica Ramqaj
Milan Rupčić
Josip Salajster
Zoran Salamunović
Josip Sirovec
Ante Spajić
Emil Strniša
Tomislav Supek
Nikola Šimić Tonin
Jelena Šipek
Ante Tešija
Zlatko Tomić
Denis Vidović
Ivan Vrljić
Đurđa Vukelić Rožić
Miroslav Vukmanić
Frano Vukoja
Mladen Vuković
Nedo Zuban
Zdravko Žarković
Darko Žigrović

ČETVRTA DOZA

ČETVRTA DOZA

Zbornik aforizama
Udruge hrvatskih aforista i humorista

Cijena 99 kn/13 €

9 789537 833060

UH
AH

ČETVRTA DOZA

Zbornik aforizama
Udruge hrvatskih aforista i humorista

Nakladnik
Udruga hrvatskih aforista i humorista

<https://uhah.hr>
uhah2019@yahoo.com

Copyright © UHAH i autori

Za nakladnika
Mladen Vuković, predsjednik

Uredništvo
Jandre Drmić, glavni urednik,
Dražen Jergović, Miroslav Vukmanić, Robert Marić

Grafički prijelom
Robert Marić

Lektura
Zlatko Tomić

Naslovnica
Nikola Listeš

Tisak i uvez
Studio Moderna, Zagreb

Tiskano u prosincu 2021.

ČETVRTA DOZA

Zbornik aforizama
Udruge hrvatskih aforista i humorista

Zagreb, 2021.

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 1122055.

www.nsk.hr

ISBN 978-953-4835-33-3

Četvrtostrcje

I u Godini čitanja – piši propalo! Između redaka iščitali smo da će hrvatski aforizam ostati nepročitan. U borbi za svoje dostoјno mjesto među književnim vrstama, evo i četvrtog pokušaja aforizma da, kao najteža satirična vrsta, dokaže da zna postavljati otvorena i tvarna pitanja, istodobno retorički nudeći dvosmiselene odgovore na sve naše upitnike, uskličnike i trotočja. Ovo je četvrta ofenziva na natječajna vrata Ministarstva kulture i medija ne bi li za javne knjižnice prvi put otkupilo pokojii godišnji aforistički zbornik Udruge hrvatskih aforista i humorista. I dok aforizam teži biti što kraćim, zbornici nam postaju sve deblij pa i ovogodišnja aforistička žetva urodila je otkosom mudroznja (bez prazne slame) iz pera 88 autora u ovom četvrtom oknjižju naslovljenom Četvrt doza, u kojemu se u najkraćem navode njihovi životopisi, jer i Dražen Jergović tvrdi: Aforizmi govore o autoru više od biografije. I ova je intrada dugovitim i duhovitim mudroslovica zrijala u pandemijskim uvjetima, maske su smanjile razgovjetnost govorenja, ali će se ipak zorno čuti u što su pisci sve ciljali, ne svrstavajući se ni na jednu stranu zavađenih, s obje strane igle, niti za protucjepoljupce niti za anti antivaksere, niti su si flomasterom iscrtali flaster o kojemu piše Željko Bilankov: Vladin stožer propisao je i novi epidemiološki okvir. Opozicija mora nositi i flaster na ustima.

Česte tvrdnje da Hrvatska ima 4 milijuna nogometnih izbornika opovrgnuo je popis stanovnika 2021., po kojemu nas je više od 400 tisuća manje, pa je time i manji broj selektora. A odgovorno i stručno odrađen posao izbornika nije nimalo lagan. Svjedoči to i jedan od vodećih hrvatskih aforista Jandre Drmić koji se prihvatio izabiranja pristiglih aforizama za četvrti godišnji zbornik Udruge hrvatskih aforista i humorista. Nije birao kao Primorka smokve (pa ih na koncu sve pojela), već je odabrao od desetak do dvadesetak britkih i rijetkih domislica koje zaslužuju biti pričepljene koricama tvrdog uveza ove knjige. Poput stješnjenog pršuta, da bi izgubio svoje (humorne) sokove, sušenog na bijelom đimu (informativnom, pobjedničkom poput vatikanskog) i buri smijeha u šufitu uma, dobismo neobljutavljenu slanu poslasticu koja nije

neslana šala već ljekovita satirična injekcija. Kao što bi rekao bard Tin: Knjiga nije hrana, ali je poslastica. Kojom možemo zapaprati i onima koji se, poput Vegete, u sve mijesaju!

Drmić je dobro rešetom prodrmao pristiglo aforistišje stotinjak autora, i ne uvrstivši sebe skresavši i potpisnika ovih redaka na jednu stranicu, odabrao najviše do sada uvrštenih aforistoljuba - jubilarnih 90 autora. Po nekima anđeoski broj, da ne spominjemo i ostalu simboliku tog broja čije uparene znamenke položene streme beskonačno u visine. Među njima je i 12 apostolica aforizma svjedočeći da je žensko pismo i aforističko. Troje autora othodilo je tijekom godine iz ove doline suza pa ih se prisjećamo prigodnim izborom. Mogli bismo autore poredati kronološkim redom rođenja (od 1931. do 1996., a zanimljivo je da je čak devetero njih – svaki deseti – rođen 1958. godine!), pozivajući i da se najmlađi naraštaj uhvatiti u koštač s aforističkom jezgrom koja može imati i nuklearnu moć. Ipak ostadosmo pri dosadašnjoj navadi da su autori poredani abecednim redom, a prvi put su zastupljeni i autori koji aforizme pišu na kajkavštini i štokavskoj ikavici, osnažujući i na polju satire zlatnu formulu hrvatskoga jezika čakaj-što. U Godini Judite!

I dok nismo ni načeli koru koronavirusa, učeći grčki alfabet došli smo do pete virusne varijante omikrona, koji je stigao točno ko švicarski sat, sa zaraznošću bržom od stotinki sekunda. Epidemiolozi su nas pozivali na cijepljenje trećom booster dozom (kažu da i Bog treći put pomaže), dok se imunitet krda stjecao samozaražavanjem i izlječenjem, a oni stariji koji su tražili i treće mišljenje, traganje su često nastavili u vječnim lovištima. Jedno je sigurno: ako i niste cijepljeni s tri doze, možete sigurno uzeti četvrtu spasonosnu dozu

Mladen Vuković

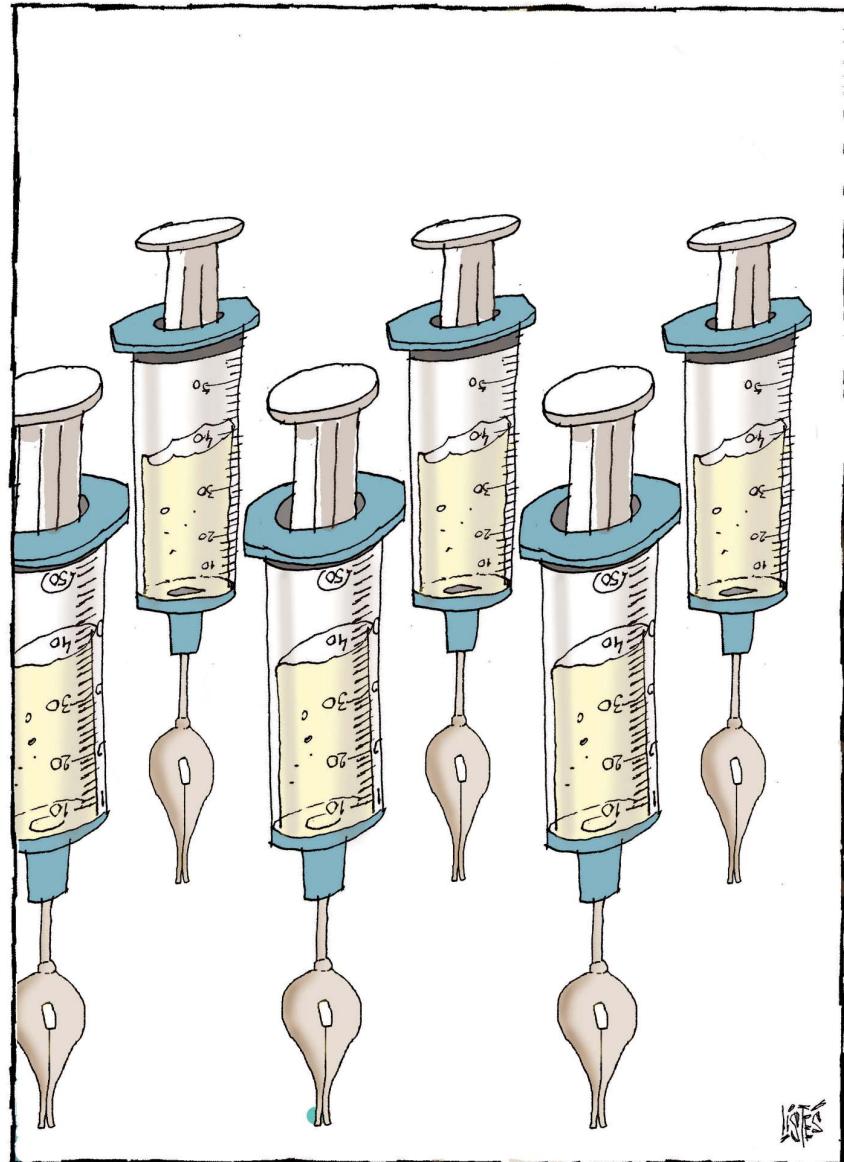

IV. zbornik aforizama

Udruge hrvatskih aforista i humorista

2021.

REF

Ivo Mijo Andrić

rođen je 17. studenoga 1948. godine u Čanićima kod Tuzle, Bosna i Hercegovina. Završio Fakultet političkih nauka i postdiplomski studij na Ekonomskom fakultetu u Sarajevu, gdje je živio i radio u privredi, sindikatima i državnim ustanovama do seobe u Zagreb, 2004. godine. Dosad je objavio pedeset i pet knjiga poezije, proze, drama, eseja, književnih prikaza i monografija te jedanaest knjiga aforizama. Književni radovi prevedeni su mu i objavljeni na desetak stranih jezika. Član je Društva hrvatskih književnika, Društva pisaca BiH, Hrvatskog društva književnika za djecu i mlade i Udruge hrvatskih aforista i humorista. Dobitnik je više međunarodnih priznanja za književnost. Zastupljen je u sedamdesetak antologija, zbornika i almanaha objavljenih u zemlji i inozemstvu.

Lud sam četrdeset gradi – reče pijanac.

Izgubio sam pamet. Nadam se da će je naći veća budala od mene.

Psi rata još uvijek danonoćno laju.

Poduzeli smo razumne korake. Legli smo.

Osvojio sam drugu nagradu. Drugi je osvojio prvu.

Nismo mi u problemima. Mi smo u govnima.

Bio je sirovina sve dok ga nisu preradili.

Jesam li ili nisam, pitanje je kad.

Kad te kremiraju, kasno je posipati se pepelom.

Daleko su dogurali oni koji su nas odgurnuli.

U selu smo izgradili olimpijski bazen. Vlasti su obećale da ćemo za par godina dobiti vodu.

Upustio sam se u raspravu sa samim sobom. Razum tu garant neće pobijediti.

U školi se uči vjeronauk da bi se djeca kad odrastu mogli moliti Bogu za oprost naših grijeha.

Cijepljenje je obavezno ako idete iz zemlje. Ako želite u zemlju, ne morate se cijepiti.

Aforisti s istoka pišu o sebi, a aforisti sa zapada pišu o istoku.

Bio je tvrd orah dok ga nisu razbili.

Ako radite za trojicu, dvojici oduzimate radna mjesta.

**Prodajem imanje.
prvog susjeda Nemanje.**

Kod nas vlada red i zakon. Red pred šalterom, a zakon iza šaltera.

Kod pijanca nema povuci-potegni. Samo potegni.

Marko Babić

rođen je 29. kolovoza 1996. u Zagrebu. Završio je studij povijesti i anglistike na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. U slobodno vrijeme trči, čita, piše, svira gitaru i prati Dinamo. Živi u Stupniku kraj Zagreba.

Starenje se svodi na pokušaj povratka čarobnog osjećaja djetinjstva.

Život zasigurno jest bol i patnja, ali poklonjenom konju se ne gleda u zube.

Zemlja se zagrijava, a naše zime nikad duže.

Krotki drže mačeve naoštrenima, ali ih ne koriste ako ne moraju.

Pametnom nikad dosta znanja.

Marx je predviđao odumiranje države, ali, nažalost, danas odumiru samo mozgovi.

Tuđe nećemo, svoje omalovažavamo.

U informacijsko doba nikad više informacija, a nikad manje znanja.

Svi smo suci, dok On ne odjene sudsku haljinu.

Kreativni je red uspjeh, a ne nered.

Željko Bajza

rođen je 25. ožujka 1946. u Poznanovcu, općina Bedekovčina. Umirovljeni je prof. dr. sc. tehnoloških znanosti, objavio šezdesetak znanstvenih tekstova, uređivao *Gazophylacium*, časopis za znanost, kulturu i politiku. Živi u Zagrebu. Objavio je brojne novinske članke i radijske emisije, sudjelovao na tridesetak skupnih izložbi slika. Svestrani je kulturni djelatnik, 1970. u Poznanovcu osniva Susret riječi, koji se od 1993. održava u Bedekovčini. Objavio je desetak stručnih i publicističkih knjiga, zbirku pjesama na kajkavskom *Kronika osebujna* (2000.), knjigu *Đimijada: šaljivi intervjuji s Đimijem Stanićem* (1987.), suautor je knjige *Događaji smešni: kajkavski narodni humor nekad i sad* (2002.).

Upozorila me da kod nje imam što naći, ali da nemam što tražiti.

Voljela je humor. preporučio da odem u cirkus jer ima jedna točka gdje lijepa djevojka gola jaše na konju. Odgovorio sam da stvarno moram otići jer već dugo nisam vido konja.

Sokrat je izjavio: Znam da ništa ne znam pa su ga imenovali u komisiju za ispitivanje porijekla imovine.

Jamčimo da će biti napeto kad stignu striptizete.

Nije zlato sve što sija i nije vjetar sve ono što njiše kućice u auto-kampu.

Čovjek mora biti rođen za pjevanje, jer ako nije rođen ne može ni pjevati.

Kad sam bio mali davali su mi jesti, pa se toga ni dan-danas ne mogu odučiti.

Otkad je izmišljen novac, priznanja više nisu potrebna.

Najviše se volim šaliti na svoj žiro-račun.

Obasipao me najljepšim kompleksima.

Slavica (Slavojka) Bakšaj

rođena 14. travnja 1958. godine u Majevcu, Bosna i Hercegovina. Čitavog života piše, a posljednjih šest godina objavljuje. Voli reći kako čitanje hrani dušu, a pisanje oslobađa. Objavila je dvije knjige poezije. Sudjeluje u tiskanim zbornicima i digitalnim časopisima. Na natječaju UAH-a "Ivan Haramija Hans", osvojila je 2020. godine prvu nagradu. Živi i stvara u Varaždinu.

Razmišljaj pozitivno. Nadaj se negativnom nalazu.

Riječima i mislima smo nagrađeni, a ne povlašteni.

Živjeti istinu, biti iskren, najčešće znači – doći do zida.

Ako su u laži kratke noge, kako svugdje prva stigne?

Jednostavna pravila najteže se uče.

Pili mi ili ne, s vinom nas dočekaju, u vinu okupaju, s vinom isprate.

Lakše je kritizirati nego razmišljati o sebi. Manje boli.

Kad jednog dana stigneš u čistilište, najvažnije je imati dobru metlu.

Vladajući pričaju o demokraciji, a Demos šuti.

Što duže radimo - kraće životarimo

Josip Balaško

rođen je 11. veljače 1941. godine u Brezovici, Zagreb, gdje živi i stvara. Diplomirao je na Fakultetu strojarstva i brodogradnje u Zagrebu. Objavio je sljedeće knjige humora, satire i aforizama: Reizborni d(r)ugovi (Zagreb, 1987.), G(l)adne godine (Zagreb, 2003.), Laj jasno, gласно i kratko (Zagreb, 2004.), Traženje izlaza (Zaprešić, 2013.), Gordijske čvoruge (Zagreb, 2015.), Zalijevanje osmijeha – aforizmi za djecu (Zagreb, 2018.) i Hrvatska aforistika 1847. – 2018., antologijska zbirka (Zagreb, 2019.). Piše pjesme, priče, scenske igre, romane i slikovnice za djecu i mlade.

Podzemlje je raj na zemlji.

Klečim da bih se uspravio.

Čvrst narod dobiva se – zbijanjem.

Trn u oku najjače bode.

Hrđavi ljudi žele sebe pozlatiti.

Sila propisa nema snage.

Srednji vijek treba nazvati – bumerangom.

Uspješan pravnik zarađuje na neuspjesima.

Prijateljstvo čeličeno čašicom je krhko.

Dva vjenčana prstena – sužanski lanac.

Aforist kasni kad ubrzava pisanje.

Nema ljubavnog trokuta bez hipotenuze.

Otvorenoj duši rana teško zarasta.

Ivan Bašić

Podrijetlom je iz Prugova, a rođen je u Splitu 27. kolovoza 1960. Završio je Upravno-pravni studij na Pravnom fakultetu u Splitu i studij Diplomirani kriminalist na Policijskoj akademiji u Zagrebu.

Objavio je knjige crtica i pjesama Ispiranje zlata (1995.), Ispovijesti zanimanja (2010.) i Razglednice (2018.). U pripremi mu je zbirk aforizama.

Nije slučajno ovoliko vode na zemlji. Razmjerna je našoj prljavštini.

Hrvatska je vodom zaista prebogata. Došla nam je do grla.

Male ribe sigurnost traže u jatima. Velike u dubinama.

Tko zahvaća u širinu, ne dohvaća dubinu.

Karta za ulaz u raj su spašeni iz pakla.

Dobro je biti lijep. Bolje je biti mudar, a najbolje je BITI.

Najviše se uradi sklopljenim rukama.

Tko ne vodi borbe sa sobom, ratuje protiv drugih.

Iako zlatno tele za sobom ne ostavlja balegu svi koji ga slijede do grla su u govnima.

Ne odustaj od svojih snova. Budi neprestano budan.

I tovar je poslušan, ako prema njemu nisi magarac.

Zoran Bašić

rođen je u Imotskom 7. listopada 1957. Piše aforizme, poeziju i pjesme za djecu. Sklada i piše tekstove za pop glazbu. Objavio je knjige: Ljudi ljudima (aforizmi, epigrami i humoristično-satirična poezija, 2004.), Moj djed hrast (pjesme za djecu, 2004.), Život s oblakom (pozija, 2005.), i Razumijem destruktivce (aforizmi, epigrami i humoristično-satirična poezija, 2017.). Zastupljen u Antologiji ex-Yu aforizama (Sarajevo, 2011.) i antologijskoj zbirci Hrvatska aforistika 1847.-2018. (Zagreb, 2019.). Živi i stvara u Podstrani.

Nikad ne podcjenujte snagu zagrljaja. Neki mogu završiti kobno.

Razlika između dobre i loše navike je u tome što bez dobre možemo, a bez loše ne možemo.

Znam da ne znati nije sramota, al' postali smo bestidni.

Život je avantura. A ja bih neku ozbiljniju vezu.

Život zna biti okrutan. A okrutni ljudi neće propustiti ni najmanju priliku da vas na to podsjetite.

Spolna bolest nekad je samo znak dobrog zdravlja.

Tamo gdje seks nije grijeh, svi su bezgrešno začeti.

Kad bismo više toga prepustili ženama, bili bismo pošteđeni mnogih porođajnih muka.

Lako je zablistati na crvenom tepihu, kad vam je športkica ispod perzijskog.

Djeca su mali „pametniši“. I ne mogu se načuditi otkud
toliko odraslih glupana.

Možda mi aforizmi i nemaju neki odjek, al' u usporedbi
sa šutljivom većinom ja sam grom.

I ne pokušavam pisati za vječnost – pišem za ljude.

I suza je dobra kapljica.

Da je načinjanje djece neka teška i žuljevita rabota,
držim da svijet nikad ne bi patio od prenapučenosti.

Istina, gradim kulu u oblacima. A vaša je trokatnica na
sigurnijem mjestu?

Prema nekim ljudima gajim strahopoštovanje. Od nekih
osjećam samo strah – bez poštovanja.

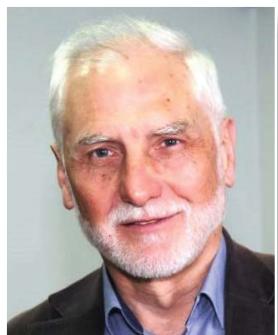
Budi ponosan na svoje prijatelje. A ni svojih neprijatelja
nemoj se stidjeti.

Lijepo je kad te sreća posluži. No, imaj na umu da ona
nije ni sluškinja ni konobarica.

Svoje razočaranje Hrvatskom ne mogu sakriti. Ta, nije
sitnica.

Za šankom srećem i neke pametne ljude; al' nisam uvi-
jek siguran s koje su stane šanka.

Đuro Bel

rođen je 25. travna 1953. u Čakovcu. Završio je Višu ekonomsku školu i FOI u Varaždinu, radio u trgovačkim tvrtkama. Predsjednik je Zrinske garde Čakovec i član brojnih drugih društvenih i sportskih udruga. Igrao je nogomet i rukomet. Piše od srednjoškolskih dana. Surađuje u više međimurskih listova. Aforizme piše na kajkavštini te ih je sabrao u knjizi Spameten zapišuvle (2021.).

Razmim žene, ali od čega so živčane puce.

Trifrtalj Međimorcov verje v bolše zutra, ostali ne piyejo.

V školo živlejaveč hajdi dugo hodam, ali nikak do diplome. A nemaš od koga prepisati.

Hitili so me vum z norišnice. Nesam bil kak treba.

Prestal sam hrkati. Nebrem spati!

V peklo je vrag bog i bota!

I ja bi mogel biti dober sabornik, znuom čkometi!

Naša krema je premazana svim maščama.

Ne bom se več igral z bankarima, to me preveč košta.

Od zipke do grobja sam pijanci so furt na flašici.

Se sam ispite polagal pismeno. Odgovore sam nesel v kovertlino.

Niti jeden črv sumnje je ne ferkel od gladi.

Živleje košta, a niti sprevodi so ne zabadav.

Dok se spominam sam z seboj moja je navek zadja.

**Saki den nam punijo glave, za želoce se moramo sami
pobrigati.**

**Dok sosed dojde dimo sosedova žena navek gledi na
vuro, a moja na kalendar.**

**Več žene ne spituvlejo zrcalo što je najlepši, ve za to
imajo Fejsbuka.**

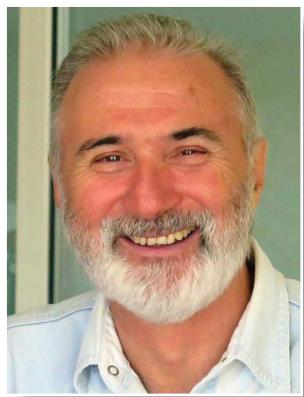
**Fčera sam pil kaj pozabim... I vjutro sam pozabil oditi
na posel.**

Zemla nam je bogata, sam so nam ljudi bokci.

**Očem videti golo istino – rekel je Adam i ftrgel Evinoga
smokvinoga lista.**

Željko Bilankov

rođen je 7. ožujka 1955. u Splitu, gdje i danas živi, podrijetlom Šoltanin. Umirovljeni ekonomist, udovac, živi u Splitu i Veloj Luci. Od malih nogu bavi se enigmatikom, objavljuje posljednjih petnaest godina u riječkom časopisu „FENIKS“. Najmlađi je dobitnik titule odgonetačkog i zagonetačkog velemajstora u bivšoj Jugoslaviji 1981. Početkom 90-tih pisao aforizme i epigrame u Slobodnoj Dalmaciji pod pseudonimom RUSSO, točnije za njenu humorističnu rubriku „Pomet“. Zadnjih godina piše palindrome, aforizme, pjesme i priče, bavi se i fotografijom. Osvojio prvo mjesto za aforizme u Mrkonjić Gradu (2019.) i druga priznanja.

**Vladin stožer propisao je i novi epidemiološki okvir.
Opozicija mora nositi i flaster na ustima.**

Čak su i tektonske ploče krenule dalje, samo smo mi još uvijek na istom mjestu.

**Kod nas je odavna poznat soj HDZ-1989, ali protiv nje-
ga još uvijek nije pronađeno cjepivo.**

**Političar rođen u znaku djevice, deklarira se kao nev-
inašće.**

**Pustite vi prosvjede, jedino se nama izlazak na ulicu is-
plati... kažu prostitutke.**

**Ma što netko mislio, hrabrost je ispred europskih pe-
dera spustit` gaće.**

**Kažu da smo devedesetih stali na svoje noge. Sad je dvi-
je tisuće dvadeset i druga, ali prohodali nismo.**

**Desnica je sigurna da jača... sad masturbira više puta
na dan.**

Ljigavcima je kaljuža prirodno stanište.

Oni koji danas vjeruju, ne vjerujem da vjeruju, jer ne vjerujem da su prije vjerovali onima koji su vjerovali.

Toliko smo žestoko tresnuli o pod da smo propali na samo dno.

Mi više ne pomicemo vrijeme unatrag. Kod nas je stalno 1941.

Kod nas nema nestašice krvi, nama je permanentno sisaju.

EPIGRAM

(„posvećen“ osobama bolesnih ambicija)

Veći reket nego dite,
ekstra-klase tenisice,
nova tuta i znojnice,
te loptice od elite.

Ovako je brižni tata,
opremio svoga sina,
da uzleti do visina
i postane tata-mata.

Iako je sasvim mali,
to ne brine oca snoba,
mučit će ga poput roba,
samo da se sa njim hvali!

Svetislav Biljanović SVEB

rođen je 6. listopada 1936. u Drvaru, Bosna i Hercegovina. Piše basne, aforizme i epigrame i objavljuje ih već godinama u brojnim tiskovinama. Voli crtati i fotografirati ljepotu. U pripremi mu je prva knjiga aforizama. Živi i stvara u Zagrebu.

Ništa nije uzalud. Uzalud je, kada je ništa.

Život čini svoje... ljudi umiru.

Sve je manje vremena za šutnju.

Čitajući neke knjige izgubiš volju za životom, ali dobićeš volju za čitanjem.

Najgore je biti nezadovoljan samim sobom. Nemaš se kome požaliti.

Neke moraš podmititi da bi radili, a druge moraš dobro platiti da ne bi bili podmitljivi.

Mučim se da nešto smislim, a onda se bez razmišljanja predomislim.

Odlučio sam biti neodlučan.

Duboke misli ne tonu.

Sumnjičav sam. Ne vjerujem niti samome sebi.

U pomoć, pregazilo me vrijeme!

Živim, znači ja sam optimist!

Recite da niste najpametniji, pola će vam se priznati.

Sve što se crveni nekima je crno.

Kad se sjetim koliko sam gluposti učinio u životu, dođe mi da se išamaram. Ali nemam srca tući starog čovjeka.

Slobodan čovjek govori ono što hoće, a jede ono što ima.

Ako od rada ne možete živjeti, radite nešto drugo!

Dok manjina traga za smisлом života, većina traga za boljim životom.

Skupo nas košta sloboda govora... mobitelom.

Neki misle da je život lutrija. Daju mali ulog a očekuju premiju.

Helena Bindra Draclin

rođena je 29. prosinca 1988. u Zagrebu. I dok bi sve seke ljubile mornare, Helena bi samo pisala – pjesme, romane i aforizme. Živi i stvara u Donjem Stupniku pored Zagreba.

Volim sve što vole gladni.

Neki ljudi su nam poglavljaju, a neki čitave knjige.

Kad su nam srca gladna, jedemo laži.

“Javi se kad dođeš kući” je jače od: “Volim te.”

Ljubavnici se daruju obećanjima.

Zaposlen čovjek živi za petak.

Riječi su besplatne, ali ako ih krivo koristiš, mogu te skupo stajati.

Kad plešeš s vragom, on ne mijenja sebe, već tebe.

Ne zna vaga što su krupne kosti.

Prijeđeš preko svega, a onda to sve prijeđe preko tebe.

Marko Ivica Blažević

rođen je 12. rujna 1958. u Blaževićima kod Tomislavgrada. U Kazagiku i Aržanu (Imotski) završio je osnovnu školu, a gimnaziju i fakultet (elektotehnika na FESB-u) u Splitu. Piše poeziju, haikue, aforizme, epigrame, premetaljke, šale, enigmatiku, kolumne, putopise... Objavio je zbirku pjesama Dug ti vraćam i zbirku haikua Slad (e zajedničku knjigu kolumni Bariša. Živi i radi u Livnu.

Potkovanim stolno stavljaju uzde.

Sve je radio u hodu dok nije legao na lov.

Svezan je da laje.

Nema mesa. Ovi izvlače samo kosture.

ZET voza golemi otpad.

Predizborna obećanja podupiru kosturima.

Sve više isпадa iz takta, a i svirka mu je utihnula.

Jezik mu je bio najjače oružje. Ispucao ga je.

Ukopao se u vlast kao temeljac.

Dobar san su nam uništili oni što buncaju.

Medijima su najveća sranja prave poslastice.

Drago Bosnić

rođen je 9. rujna 1951. u Opatiji, a od svoje treće godine živi u Zadru. Piše poeziju, prozu, aforizme i tekstove za glazbu. Objavio je sedam knjiga poezije te zbirke Aforizmi (dva izdanja, 2002. i 2019.) i Misli (2021.).

Najduže traju neuzvraćene ljubavi.

Da bi se žena i muž našli na pola puta, obično muž treba prijeći veći dio puta.

Obično "teške" žene imaju dobre muževe. Tko bi ih drugi trpio?

Najplodnije tlo za mržnju je pepeo ljubavi.

Lažni sjaj bode oči.

Često vas nastoje povući za nos oni koji vam nisu ni do koljena.

Ruka je čovjeka izdigla iznad životinja, a lakan je neke izdigao iznad ljudi.

Najteže se poskliznuti gdje je sve podmazano.

Narod najviše stenje zbog onih koji se ne oslanjaju na njega.

Kad političar obeća svijetlu budućnost, znate kakva je sadašnjost.

Znanstvenici se trude da roboti što više sliče na ljude, a političari da ljudi što više sliče na robote.

Onima koji nisu uspjeli, kriva je okolina; oni koji su uspjeli zahvalni su okolini.

Crne ovce su vjesnici napretka.

Mudri ljudi pišu jer nemaju s kim razgovarati.

Novac kvari čovjeka, a besparica ga ubija.

Rad nije težak ako je nagrada velika.

Kad ti je dosadno, znači da ti je dobro.

Čitaj knjige i vidjet ćeš da tvoj život i nije tako težak.

Nama je sve "lako", zato nam je i teško.

Najljepše godine svoje mladosti provedeš učeći ono što ti u životu neće trebati.

Ivan Bradvica

rođen je 12. srpnja 1949. godine u Veljacima kod Ljubuškog u Bosni i Hercegovini. Od 1968. godine živi u Zagrebu. Završio je studij na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Objavio 38 stručnih i znanstvenih radova iz područja geotehnike. Nakon Domovinskog rata piše pjesme i osmislice. Dosad je objavio trinaest zbirki pjesama, a u zadnjih osam su mu i osmislice..

Muška genetska bolest, koju žene podupiru, jest biti bolji od drugog.

Lovac koji hrani divljač ima što loviti.

Stavi masku, glumi razumijevanje.

Tko naglo uspije, naglo i propadne.

Sunce je jedino pravedno, jer dijeleći ne dijeli.

Tko o čemu priča, to ga i tišti.

Tko se osili, sila ga uništi.

Tko nema strah od istine, slobodan je.

Kukci: komarci, ose, pčele, krpelji, buhe, stršljenovi, na političare sliče po svojoj žaoći i pijenja drugima krvi po navici.

Nudi djelo, ne sebe.

Od svih civilizacijskih jarmova najteže se podnosi vlastiti.

Alojz Buljan

rođen je 2. siječnja 1961. u Ponjiru kod Ključa u Bosni i Hercegovini. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Ključu, a Ekonomski fakultet i magisterij u Banja Luci. Objavio zbirku aforizama, epigrama i parodija Od Zagreba za Beograd – via Sarajevo (Novska, 2000.) te zbirku aforizama Za, Ljubljano! (Novska, 2009.) Zastupljen je u izborima Najljepše misli o ljubavi (Zagreb, 2004.) i Aforismul Croat Contemporan (Petrosani, Rumunjska, 2013.).

Ako bez tuđe pomoći ne možeš ustati – ne kleči!

Ako hoćete profitirati od tuđe smrti – pravite lijesove!

Roditelji, ne brinite, profesori su kriterije ocjenjivanja prilagodili svojoj djeci!

Prosvjetari žele biti sluge učenika koji žele nešto naučiti, a pretvoreni su u sluge onih koji ne žele ništa naučiti.

Ne uspijevaju napraviti robota prema čovjeku, zato čovjeka oblikuju prema robotu.

Politika traži prolaz za sve učenike, a onda će odabrati uhljebe.

Ponovo će ljudi vratiti na grane, a majmun će pazit' da koji ne pa'ne.

Ne bojte se korone, to je samo vaša bolest promijenila ime.

Ne pika se što ti kažeš, pika se ruka.

Tražite da se i ja cijepim, da mi možete pljuvati u lice.

Darko Ciglenečki

rođen je 6. studenog 1971. godine u Zagrebu. Profesor filozofije, pjesnik i aforist. Godine 1995. objavio je zbirku *Instauratio magna-charta (Blanche) with Laissez-faire*. Fotograf, likovnjak, bivši novinar i urednik (radio, televizija, novine, internet)... Član udruga: Stub-klub, Kajkaviana, Hrvatsko zagorsko književno društvo, Likovna radionica Lipa, Udruga hrvatskih aforista i humorista. Živi i radi u Gornjoj Stubici.

Nemaju oni kućnog odgoja – zato i žive u stanovima.

„Crveni nosevi“ – mora da ih je osmislio Šeks!

Popadaju šećerane u Hrvatskoj, no dijabetičari ostaju „na aparatima“!

Napravio sam novu APP-likaciju! Ako Prođe – Prođe!

„Šeranje na fejsu“ je u stvari ona stara: podijeli pa – vladaj!

Čudan je moj TIK TOK misli.

U 2021. u Bibliju je dodan novi tekst – Poslanica Korončanima!

RTL uskoro počinje s novim serijalom – KRV NIJE VOTKA.

Cijepljenje Sputnikom ne izaziva nikakve RUSpojave?

Doba je kolinja... Baka Prase, Pepa Pig, strepite li?

Jozo Čizmić

rođen je 1. kolovoza 1958. godine u Splitu. Redoviti je profesor u trajnom zvanju na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Splitu i gostujući predavač i vanjski suradnik na više sastavnica Sveučilišta u Splitu i pravnih fakulteta u Bosni i Hercegovini. Objavio je knjige aforizama: Papučari, glavu gore (1996.), Pobjedi, pa vladaj (1997.), Aforizmom na neženje (1997.), Abeceada ljubavnih predrasuda (1998.), Aforizmi bez riječi (1998.), Mislim dokle postojim (1999.), Brakizmi (2009.), Nijedan dan bez aforizma (2017.) i Socijalna distanca (2021). Zastupljen je u antologijama i zbornicima i dobitnik je više nagrada i priznanja za aforistiku.

Korona ima i niz pozitivnih učinaka, samo ih znanost još nije utvrdila.

Kad vidim tko sve pretendira na vlast, sve se nadam da je „skrivena kamera“.

STIDNE uši ne dobiju se baš od SRAMEŽLJIVOSTI.

Žena mi je sad zdrava. Svi su je prelezali.

Ulizice nisu za prve redove. Više se vole gurati u pozadinu.

Tko drugome ženu kopa, sam u nju upada.

Imam kriminalan brak. Žena me unakrsno ispituje, a ja se branim šutnjom.

Muž zadnji sazna da ga žena vara, ali prvi sazna da ne zna kuhati.

Neke ljudi ne možeš prepoznati kad skinu masku.

Marinko Ćavar

rođen je 26. siječnja 1953. u Dobrkovićima kraj Širokog Brijega (BiH). Ekonomist u mirovini. Aforizme je počeo objavljivati u dnevnim listovima pod pseudonimom MA-ĆA. Uvršten je u zbirku aforizama Kristalna šestica 3 (Split, 1998.), objavio je tri zbirke aforizama: Opet nas muzu odozgo (Split, 2000.); Pst i šalji dalje (Široki Brijeg, 2004.); Nama kipi, njima kapi (Široki Brijeg, 2011.). Zastupljen je u više antologija aforizama. Bavi se i zagonetaštvom.

Sve nas je više i više, manje.

Rubaca ima, Veronike nigdje.

Otišli smo korak dalje. Sada štrajkamo glađu u obitelji.

Nama duda, njima sisa.

Ne da imam ja, ja imam dva ja.

Jedni od korone umiru, a drugi se bogate.

Mi imamo pravo, a oni ga koriste.

Sjetimo se češće onih što su se radovali našem dolasku.

Ima zlatne ruke: što okom vidi, rukom zdimi.

Kakav peh. Došla voda, a mlin u kvaru.

Zašto sve divlje životinje bježe od čovjeka?

Teški dani će proći, ali vremena teško.

Kad podzemlje zavlada nadzemljem, podneblje traži
pomoć od nadneblja.

Sjena podređenog nikada ne može pokriti nadređenog.

Strah je opasan tko ga se boji.

Neki putuju na Mars, a mi davno s njega pali.

Njima je uvijek sezona od nečega.

Niču nasadi smokava. Zbog lista.

Meni non-stop stop.

Čovjek: okajava grijehe; očajava nad sudbinom i olajava
susjede.

Zdenko Ćurković

rođen je 21. kolovoza 1960. u Pasiču, Tomislavgrad, BiH. Diplomirao je na Ekonomskom fakultetu u Banja Luci. Od svibnja 1996. zaposlen je u Državnom uredu za reviziju kao državni revizor. Sa suprugom i dvoje djece živi u Šibeniku od 2005. godine. Piše od srednje škole, objavljuje u brojnim časopisima te na portalima za književnost. Član je više književnih udruža. Zbirku pjesama "U ustima plivaju ribe" objavio je u zajedničkoj knjizi s četvoricom autora pod nazivom "U usta moždana hljeb pješčani" 1985. godine. Kao sudionik Domovinskog rata pune tri godine, vodio je ratni dnevnik te mu je želja pretočiti ga najprije u kratke priče, a potom u roman.

Inteligentan čovjek bez ljubavi – opasan je čovjek.

Sanjali su život, a živjeli poeziju.

Mi smo pokorna generacija – u mladosti smo se pokoravali roditeljima, a u starosti djeci.

„Biti ili ne biti“ – Olovka ili mač?

Potezom mača osvojena su carstva – potezom pera pala su carstva.

U pobjedi svi su ti prijatelji – u porazu, ostaju ti samo neprijatelji.

Ivan Dermiček

Krčanin iz Malinske, rođen je 26. studenog 1983. godine u Rijeci. Sebe vidi kao mudrijaša, pisca i skeptika te humorista s laganim utjecajem nekih suvremenika. Humorist je koji umara, etablirani stručnjak za određene teme koji zamara, a sam voli izigravati buntovnika bez ikakvog razloga. U slobodno vrijeme piše, a kako je krenulo u gospodarstvu, samo mu se i slobodno vrijeme piše...

Volim kad mi serviraju ugodne i poznate deluzije.

Vlada fama oko toga kako se banke mačehinski odnose prema većini svojih klijenata. To nije istina, u pojedinim bankama vas znaju toplo primiti, dati vam piće i časopis, te vas u zamjenu za vaš ulog tretirati kao ljudsko biće - te banke se zovu banke sperme.

Bio sam jutros kod zubara. Radio mi je neke početne radove na zuba pa je ostavljen "otvoren". Cijeli dan sam odbijao govoriti jer mi se čini da frfljam kad nešto zinem, a u mojem selu je povodom toga proglašeno 3 dana radosti.

Definitivno je pohvalnije i manje bolnije ako kažete da ne idete glavom kroz zid, nego glavom kroz vrata... No, za ime boga miloga, spasite se od nepotrebnih migrena i prvo barem probajte rukom otvoriti ta vrata!

Papa nakon sastanka sa predsjednikom: Naš najbolji egzorcist dao je sve od sebe, ali sada je sve u Božjim rukama.

Tehnologija je danas toliko napredovala da pametni telefoni umjesto vas mogu zaboraviti vašu godišnjicu braka!

U hrvatskim bankama, frazu “Ovo je pljačka!” se ne smije izgovoriti na glas, ali je osjetite nakon potpisivanja ugovora.

Neki su brakovi u pandemiji propali zato što su u samoizolaciji maske lakše padale.

Uvijek pali! - užvik oduševljenja piromana u crnogoričnoj šumi.

Elmedin Došlo

rođen je 26. studenoga 1950. u Foči, Bosna i Hercegovina. Živi u Goraždu gdje je završio osnovno i srednje obrazovanje. Radi u jednoj njemačkoj firmi. Oženjen, otac jednog djeteta. Karikaturom se bavi nekoliko godina. Voli eksperimentirati stilovima i tehnikama, crta uglavnom političku karikaturu, zbog toga ima problema s političarima, a i s policijom. Radove objavljivao u novinama Ekspress i Glas Goražda, danas na portalima i društvenim mrežama. Imao nekoliko samostalnih izložbi. Imam svoju web stranicu /za kritiku i karikaturu/.

Raste cijena ulja – lopovluk je dobro podmazan.

Evolucija – Bili smo u crnom komunizmu, danas smo u svijetlu kapitalizmu, a završit ćemo u ružičastom feudalizmu.

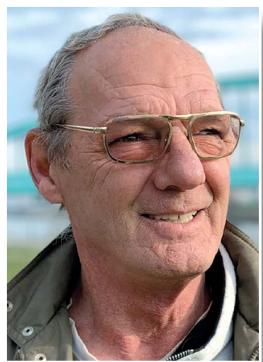

Kriminalci napreduju, s potjernica su prešli na predizborne plakate.

Od Corona virusa umiru svi osim političara. I virus zna šta ne valja!

Dragutin Dubravčić

rođen je 26. studenoga 1950. godine u Zaprešiću. Bavi se crtanjem, slikanjem, kiparstvom i književnim stvaralaštvom. Sudjelovao je na više desetaka samostalnih i skupnih izložbi. Objavio je dvadesetak knjiga poezije, proze, aforizama i karikatura. Član je ULU-PUH-a, LIKUM-a, HDLU-a i HZSU-a i naše Udruge. Živi i stvara u Zagrebu.

Loš pisac za svoju lošu knjigu često smisli samo provokativan naslov.

Da bi nekad vodio državu, bilo je dovoljno četiri razreda. Danas moraš imati fakultet da bi vodio skupinu turista po gradu.

Životne vjerodajnice - maske za lice.

Misliš da znaš, a ne znaš. Ono što ne znaš, možeš naučiti. A ono što znaš, pola možeš zaboraviti.

Znanje je krhko. Ali, neznanje je čvrsto.

Još uvijek mislim kako je majmun postao od čovjeka.

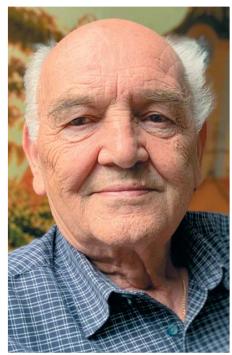
Ekologija je fizioterapeut planetu Zemlji.

Čovjek je kroz stoljeća gradio i uređivao parkove za svoj mir i šetnju. A onda su se pojavili psi.

Pravi aforist nema prijatelja.

Politika je septička jama svakog društva.

Ivan Dujmović

rođen je 2. listopada 1937. godine u Bihaću, Bosna i Hercegovina. Diplomirao na tri studija u Zagrebu, doktor je prirodnih znanosti, objavio više znanstvenih članka. Bio je zastupnik u prvom sazivu Hrvatskog sabora. Predsjednik je Udruge umjetnika August Šenoa. Objavio je četiri knjige poezije, zbirku aforizama, epigrama i satiričnih pjesama Trn (Zagreb, 1995.) te više povijesnih knjiga i monografija o žrtvama rata i zavaljske župe. Živi i stvara u Samoboru.

Svoje lijekove darujem samo neprijateljima.

Mnogi uzvišeni – prije su poniženi.

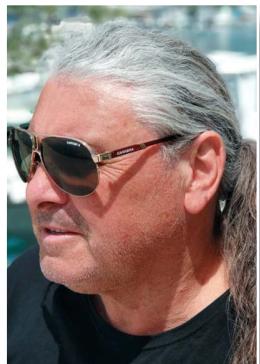
Još je dobro kad nas izbace – a ne odbace.

Neki su ljudi kao ovce: uvijek idu za zvonom.

**Kad ti predsjednik vlade dâ zeleno svjetlo – prelaziš i
preko crvenog.**

Narod koji nema oseke i plime – ne zna plivati.

Nada Dumanic

rođen je 29. lipnja 1962. u Splitu. Po zanimanju je inženjer strojarstva, zaposlen kao profesor. Piše pjesme, priče, eseje, humoreske, dječje igrokaze (radionice za djecu), aforizme i povijesna štiva; crta karikature i konsultant je na rječnicima splitskog govora (prof. Jutronić – Splitske riči). Dosad je objavio zbirku pjesama Moja dica o' besid te zbirku aforizama i karikatura Umišljene smišljenice i luckasta pametovanja (Split, 2017.). Na natječajima osvaja nagrade za priče i pjesme.

Vrijeme je novac, a za kupiti vrijeme treba novca.

Punica se drži riječi. Kad je uhvati ne pušta je satima.

Hrvatska je zemlja mraka. Sve se u nas mjeri brojem noćenja.

U slijepoj ulici uvijek neka čorava posla.

On ima ženino mi, a žena puničino ja.

Dok su uskladili satove ponestalo je vremena.

Šutnja je zlato, a punica stalno govori kako joj fali željeza.

Svi sustavi padaju, samo vladajući raste.

Oborila ga je s nogu. Pao je na njeno dupe.

Sabor me sve više podsjeća na kockarnicu. Žetona koliko hoćeš.

Zuji mi u ušima. Šo to znači? Pa da je soba puna komaraca.

I djedova riječ je dio bapske priče.

Zaludu što je u svome filmu, kad mu je žena glavni glumac.

On je poslušni buntovnik.

Ako te lažem, dabogda mi punica umrla.

Ahil je plesao iz petnih žila i ode mu tetiva.

Što ako je i prst sudbine tek dio šake jada?

Ona seks bomba, a njemu kratak fitilj.

Majka svih pitanja je - pitaj tatu.

Zakon je izvrnut da bi sve bilo po zakonu.

U vladu se dijele na zatečene i zatočene.

Pun euforije piše aforizme, euaforističar.

Zadovoljan je seksom i ide mu od ruke.

Zlatko Erjavec

rođen je 31. ožujka 1958. u Virovitici, gdje je završio srednju ekonomsku školu. Jedan je od pokretača kazališne skupine „Keprure“ za koju je pisao tekstove i glumio. Kratke priče koje su tjedno objavljivane na portalu „Virovitica.net“ bile su među najčitanijim tekstovima. Piše i poeziju s kojom je nastupao na brojnim književnim večerima. Objavio je zbirku humoreski Žene vole pametne muškarce (2018.).

NA MLADIMA SVIJET OSTAJE

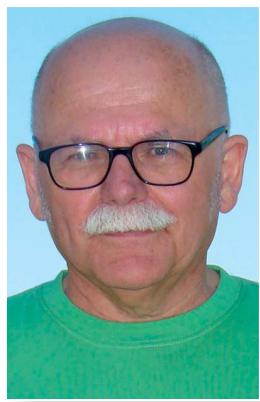
Dugačka i uporna kampanja
Urodila je plodom
Većina se na referendumu izjasnila
Da vlast trebaju preuzeti mlađi,
Ne stariji od dvije godine.
Pet minuta nakon objave rezultata
Održala se sjednica nove Vlade,
A minutu kasnije imenovani su ministri
I njihov predsjednik.
Svečani ručak održan je
U premjerovu uredu
Kada su došle majke ministara,
Privile ih na grudi i nahranile
Dok se premijer s tajnicom
Povukao u toalet
Promijeniti pelene.
Sjednica je nastavljena
Čim je i posljednji ministar
Podrignuo, a majka ga je
Potapšala po leđima i napustila
Salu za sastanke na vrhu.

PJESNIČKA SLOBODA

„Poštovani, napisao sam dvije zbirke
Koje su, mogao bih reći,
Razgrabljene u nekoliko tisuća primjeraka“,
Počeo sam pisati pismo ministarstvu
Kad me supruga, koja je stajala iza mene,
Kvrcnula po glavi i ispravila:
„U nekoliko desetaka primjeraka“....
Pokušao sam joj objasniti
Da je to pjesnička sloboda
I da ona to ne razumije,
Ali tvrdoglav je ponavljala da je to laž, a ne sloboda.
„Trebao si ići u političare,
A ne u pjesnike, a osim toga imaš 63 godine
I pišeš gluposti koje nikoga ne zanimaju“,
Završila je oštro pa uzela pismo u ruke,
Zgužvala ga i bacila kroz prozor.
Izašao sam iz stana i spustio se
Stubištem pred zgradu.
Ekološki sam osviješten
Pa sam se sagnuo, podigao papir s tla
I ubacio ga kroz otvoren prozor
Susjedima u prizemlju.

Željko Funda

rođen je u Varaždinu 23. srpnja 1950. godine. Diplomirao je komparativnu književnost i engleski jezik u Zagrebu. Objavio je petnaestak knjiga (kajkavska poezija, pripovijetke, haiku poezija, poezija na hrvatskom standardu, kajkavski prijevod Shakespeareovih soneta, kajkavski roman, gramatika kajkavskog jezika), među kojima su i humoristički roman za djecu Rat smjehova (2016.), zbirk Soneti o smehu (2017.) i Humorna knjiga (heci, aforizmi, vicovi, limeriki, satirnice (2019.). Nagrađivan u zemlji i inozemstvu, ponajviše za haiku poeziju. Jedan je od stotinu "najkreativnijih europskih haikuista".

Sluša kako mu rastu kamate.

**U planu smo u prvoj godini predvidjeli da godina traje
365 dana.**

Ostalo mi je samo moje ja, a i ono je neupotrebljivo.

Za desert smo imali slatki grijeh.

**Ja bih pokrenuo revoluciju u svom životu, ali se bojim
da je ne bih preživio.**

On nije prihvatio svoju ostavku.

Čestitao si je na kompleksu superiornosti.

Dala mu je pitanja na sve odgovore.

Kao političar ispunio je sva naša razočaranja.

Zlatko Garvanović

rođen je 29. rujna 1961. u Vinkovcima. Piše poeziju i aforizme. Bavi se fotografijom, slikarstvom, stvara skulpture, svira gitaru i sklada. Objavio je knjige aforizama: Osmijeh na licu mjesta (2008.) Zebrin bar kod (2008.), Vlast bira narod (2012.), Kradom do uspjeha (2017.) i Točka na i (2017.) Živi i stvara u Dugom Selu kraj Zagreba. Prvi je predsjednik Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Cijepio sam se na svoju ruku.

Bolje je imati šumu, nego brvno u oku.

Vrijeme prolazi, ali ne stari.

Srce nema spol.

Caritas je mnoge doveo u red.

Kad vrijeme pregazi cestu, vožnja nije sigurna.

Odgovoran pijanac štedi vodu.

I crkva može biti izvor zaraze.

Oženio se od prve.

Najveći trag ostavio je u toaletu.

Jednom sam došao dvaput.

Cijepljeni u mozak ne trebaju propusnicu.

Uskočio sam u posljednji vlak, ali nije krenuo.

Neslane šale podižu tlak.

Pametan sat misli na vrijeme.

Još je s prvom, ali misli na druge.

Rupe u zakonu krpaju asfaltom.

I vuk može blejati.

Doktor lingvistike liječi slova.

Najsvjetlijia budućnost je na suncu.

Jadranka Göttlicher

rođena je u Sarajevu 13. ožujka 1950. Od svoje druge godine živi u Zagrebu. Završila je jezičnu gimnaziju i diplomirala komparativnu književnost i engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirala je i jugoslavistiku. Radila je u školi i u gradskoj upravi. U mirovini je i objavljuje u više časopisa. Objavila je zbirku pjesama Novo prezime. Ima dvije osobnosti – lirska i ironična.

Meni nitko nije ravan. Meni je sve ravno.

Predsjednik dobio udarac ispod pojasa. Poručili mu da sluša ženu.

Život zna biti lijep. Kad se zabuni.

Što si dalje od ljudi, bolje ih vidiš.

Rat nije nikad ničem poslužio, a za njim stalna potražnja.

13. studenoga je Dan dobrote. Odmah drugi dan možete odahnuti.

Siromašni duhom nisu u carstvu nebeskom, oni vladaju svijetom.

Njegovi su kriteriji tako visoki da ih ni sam ne ispunjava.

Kad ne znaš što bi, protestiraj.

Što je muž bogatiji, to mu je žena umjetnija.

Raste broj Covid pacijenata, kao i psihijatrijskih. One između ne broje.

Josip Grgić

rođen je 16. kolovoza 1939. u Vranjicu. Završio Višu školu na Strojarskom fakultetu u Zagrebu. Uz nekoliko monografija o Vranjicu, objavio je četiri zbirke pjesama i deset knjiga aforizama i epigrama. Na međunarodnom festivalu humora "Dani smijah" u Blatu na Korčuli osvojio je prvu nagradu "Zlatna puntina" za aforizme, 2004. godine. Bavio se i enigmatikom. Živi i stvara u Splitu.

Odluke donesene pod alkoholom brzo ishlape.

I klima se klima, i sve manje se znade kad je ljeto, a kad zima.

Humor je antibiotik širokog spektra.

Oni koji umiru od smijeha, ostaju dugo u životu.

Politički kompromis je dogovor u kojem jači drži govor.

Svi prave ludosti, a samo se luđaci liječe.

Ona što mi život znači – najviše se sa mnom kvači.

Pad je teži kad je s veće visine.

Teško praštaju oni koji nisu nikad patili.

Abdurahman Halilović AHIL

rođen je 25. travnja 1958. u Koraju, Bosna i Hercegovina. Više od tri desetljeća živi i radi u Rijeci. Nakon e-knjige Groznička aforistika tiskane su mu tri knjige aforizama: Umor na mozgu (2014.), Glavom kroz zid (2016.) i Lijepa naša, sve je njihovo (2019.). Za aforizme je dobio prvu nagradu „Milovasn Ilić Minimaks“ (2013.), priznanje u Mrkonjić Gradu (2021.) te desetak drugih i trećih nagrada na festivalima humora u više država u regiji. Zastupljen je u desetak balkanskih zbornika i antologija aforizama.

Između nas sagradili smo zid – još samo da ga omašterišemo.

Od kad hodam od nemila do nedraga – nedragi su mi mili.

Osuđenici imaju dane zatvorenih vrata.

Ne znam zašto meni godine čine svoje kad ja njima ne činim ništa.

Pitali smo ima li netko kome nismo dužni – nitko se nije javio.

Bogati mogu pjevati uz pratnju siromašnih koji cvile.

To je pošten lopov – krade samo što mu treba.

Iako je lopov na vrijeme propjevao, opet ga je policija istamburala.

Dobio sam danas plaću, a šta ću sutra jesti?

Ujutro, kad smo se otrijeznili, pjevali smo pred policijskim orkestrom.

Imamo muke sa zaštićenim svjedokom – ni jedan mu neprobojni prsluk ne odgovara.

Ne znam što je s pravdom. U posljednje vrijeme na sudu je uopće nema.

Da nisam sav svoj, reklo mi je i moje ja.

Da nije bilo rata, ne bismo danas umirali na rate.

Sakiba Harčević

rođena je u Rijeci 8. veljače 1964. godine. Zastupljena je u više međunarodnih zbornika poezije. Kao pjesnikinja i članica Hrvatskog književnog društva sudjelovala na raznim kulturnim i humanitarnim manifestacijama. Objavila zbirku poezije Zagrljaj tišina (2017.), koja je dobila diplomu HKD-a za najbolji prvijenac. Mudrosti i aforizmi su se rađali spontano, sa zrelošću te ih je odlučila zapisivati i objavljivati na Facebook profilu i u humorističnom časopisu Uh!Aha.

Homoseksualnost je u porastu otkad se otkrilo da i žene imaju muda.

Dobro je znati „u čemu je kvaka“, a još je bolje prepoznati prava vrata.

Iako je vrijeme digitalizacije, Balkan se još uvijek pali na guranje.

Za svako „sranje“ zaslužna je nečija guzica.

Oni što ne jebu živu silu il' su nekrofili il' kastrati.

Život ne traži publiku, već aktere.

Nije im „legla“. Oduvijek je imala čvrst stav.

Za podizanje zida nepovjerenja potrebne su više od dvije ruke.

Sudeći po onoj U laži su kratke noge, ljudi su se odavno trebali pretvoriti u gmizavce.

„Premazani“ su obično najhrđaviji.

Sve dok nisam otvorila ralje, držali su me za dobru ribu.

Od svih gladnih najteže je nahraniti egoiste.

Svi imaju pravo govora dok ih se ne ušutka.

Svaka idiotarija ima svog idiota.

Ne, ne prosipam pamet. Ona naprosto pršti iz mene.

Sivo Ilic

rođen je 21. studenoga 1932. godine u selu Potpeć kod Tuzle, Bosna i Hercegovina. U Zagrebu je završio Pravni fakultet. Objavio desetak knjiga s područja humora i sportske rekreacije, među njima i zbirke aforizama: Aforizmi i druge bodlje na misli i primisli (2015.), Džepni aforizmi (2020.) i Aforizmi i ježeve bodlje (2020.). Nagrađivan je državnim odlikovanjima za doprinos u radu i amaterskom sportu. Umro je 28. travnja u Puli.

Tek kad sam zašao u godine, video sam da ni starost nije za svakoga.

Radnicima u socijalizmu nije bila omogućena obustava rada, a sada im nije omogućeno da rade.

Od svega što je nekada bilo narodno, sada imamo samo narodne kuhinje.

Mladima je država kao rođena majka. Rode se – kad izađu iz nje.

I kriminalci propjevaju uz (oružanu) pratnju.

Nekada se govorilo: Da imam posao, imao bih novca. A sada se govorи:

Da imam novca, imao bih posao.

Smanjuje se broj stanovništva, ali se smanjuje i broj ljudi.

U našoj demokraciji građani imaju pravo uvida u stanje kontejnera, ma gdje oni bili.

Desničari u državnu kasu idu desnom rukom, a ljevičari lijevom.

Silvestar Ištuk

rođen je na Silvestrovo, 31. prosinca 1944. u Donjoj Drežnici kod Mostara. Osnovnu školu pohađao je u Donjoj Drežnici i u Širokom Brijegu, u Mostaru učiteljsku školu, a na Filozofskom fakultetu Sveučilištu u Zagrebu stekao je zvanje profesora pedagogije i psihologije. Objavio je knjige aforizama: Kockice razbijenoga uma (1999.), Put u središte misli (2000.), Slatka gorčina (2001.), Silvestrizmi (2005.), Kradljivci vrlina (2009.) i Gladnici i gladni (2016.).

Dolje tlačitelji naroda! Zauzeli ste mi mjesto!

Majci je u naručju dijete lakše ako je dobilo koji kilogram više.

Zašto tučeš vjernog psa, a ne vuka. Pa, vuk nije ništa skrivio.

Prokleti argumenti! Ne daju mu usta otvoriti.

Vuk je začepio uši prije nego što janje otvorilo usta.

Kriminal cvijeta kad pravda vene.

Patološki tipovi rado primaknu uho za patološke priče.

Nisam dostojan poziva učitelja ako sam u sebi ugasio učenika.

Gospodarstvo bez etike proizvodi bijednike.

Za zdravlje je dobro ako ti ne smeta tuđe dobro.

Mate Ivandić

rođen je 30. prosinca 1963. u Sinju. Po struci je elektrotehničar. Dugogodišnji je sportski djelatnik. Bavi se enigmatikom i satirom. Objavio knjigu aforizama Globalno zatupljenje (2002.). Autor je Enigmatske povijesti sinjske alke (2020.). Zastupljen u zbirci ljubavnih aforizama i rumunjskom izdanju hrvatskih aforizama iz 2013. Dosad objavio više od 6.000 križaljki i enigmatskih uradaka, te više od 1.000 aforizama, epigrama i zagonetki. Živi i stvara u Brnazama kraj Sinja.

Ajme onom kome hobи preraste u dijagnozu.

Najglasnije patke lovci prve ustrijele.

Što veće ovce, lakše je biti pastir.

Pad slobode ima puno veće ubrzanje od slobodnog pada.

I na granici ludila sirotinja plaća carinu.

Jedino se pad nataliteta može riješiti preko noći.

Dug ne viče, ali ne da spavati.

Preljub je varanje, a ljubav u braku zavaravanje.

Lopov je pronalazač izgubljenih stvari prije nego se izgube.

Jedan je Bog, samo ima više religijskih putovnica.

Kupio pilanu, falila mu daska u glavi.

Temperatura se u studenom mjeri u malignima.

Život je škola kojoj je osmrtnica diploma.

Bogat sam duhom! Je li i to oporezivo?

**Pogrebnom poduzeću je rođenje ili smrt isto, samo je
pitanje vremena.**

Danko Ivšinović

rođen je 14. veljače 1957. godine u Mrkonjić-Gradu, Bosna i Hercegovina. Srednju glazbenu školu završio u Banjaluci, a Glazbenu akademiju u Sarajevu. Piše poeziju, prozu, aforizme i epigrame. Objavio zbirke aforizama: Mislim, dakle postim (2000.), Ja s jajima (2004.), Pametniji propušta (2011.) i Preveslani veslaju (2017.). Zastupljen je u više zbornika i antologija aforizama, humora i satire. Dobitnik je domaćih i inozemnih nagrada i priznanja za poeziju, aforizme i epigrame. Prevođen je na rumunjski, makedonski i srpski jezik.

Mijenjam novi hladnjak za polovan – pun.

**Oglas: Traži se srednja klasa. Zadnji puta viđena 1989.
oko volovskog ražnja.**

Ustaneš li Bane, morat ćeš sjašiti!

Psssssst!!! Demokracija spava.

Birači su kovači tuđe sreće.

Koalicije su mostovi koji spajaju Jude.

Čovjek umire samo jedanput, a pokapaju ga cijeli život.

Volim sve ljude koje ne poznajem.

„Ja“ je ego. „Ja pa ja“ – dijagnoza.

Bog je Mojsiju na gori Sinaju dao Zakon koji je još i dan-danas na prvom čitanju.

A ako već grizete nokte, grizite ih na nogama.

Ako si u banani, ne mora to znati baš svaki majmun.

Ne znam što ta mladost traži više od mene. Samo me sramoti.

Voljele su me mnoge žene, ali me je samo jedna duševna bolesnica voljela ludo.

Brak u komu krevet ne škripi – „škripi“.

Počnite s dijetom! Ispod linije podvucite crtu!

Martin Jakšić

rođao se u Starim Mikanovcima 1. ožujka 1931. Radio kao viši medicinski tehničar, živi u Zagrebu. Surađuje u brojnim listovima, piše humorističko-satirične tekstove te sakuplja slavonsko jezično blago i govor. Objavio je knjige Naše riči (1997.), Divanimo po slavonski (2003.), Raboš (2007.), Srčika (2009.), Partaje i parbe (2010.), Šalko (2010.), Rječnik govorā slavonskih, baranjskih i srijemskih (2015.) i Slavonice (2016.).

I lagati treba umjereno – dok ti vjeruju.

Između monogamije i bigamije nema razlike: u oba slučaja jedna je žena suviše.

Ministar tješi seljake: Nitko ne bi bio sretniji od mene kad bi samo vama bilo teško.

Mirovinu troše na doktore, a plaću su trošili na sestre.

Mladi su naša budućnost, ali im trebaju godine da to shvate.

Nije Amerikancima Hrvatska partner nego – partnerica.

Od predaka bi naslijedili, a od unuka posudili.

Uvijek sam želio imati šefa kojeg se rijetko viđa.

Vijest dana bi bila da se na sudu žena brani šutnjom.

Otkako je nezaposlenost vladin prioritet broj jedan, broj nezaposlenih se povećao.

Počeo je s pozitivnom nulom, a završio s dvije.

Prema statistici Hrvati vode ljubav svaki treći dan, a Hrvatice svaku noć.

Žena ima prirodno lijepih i neprirodno ružnih.

Ima posla, ali ne da policija.

Sada više uživam u porcijama nego proporcijama.

Molim novinarčiće koji pretražuju engleske rječnike da napišu što znači snobing i presering.

Teška srca dao je Bogu dušu.

Manite se ljudi bez mana!

Je li naš kapitalizam divlji ili divljački?

Tko je pravi krivac za krivi pravac?

Dražen Jergović

rođen je 8. siječnja 1980. godine u Zagrebu, gdje živi i stvara. Opću gimnaziju završio je u Sisku, a dodiplomski stručni studij elektrotehnike na Tehničkom vеleučilištu u Zagrebu. Piše humoreske, aforizme, grafite, parole, epigrame, parodije, izvrnutice, priče, crtice, anegdote, eseje, kritike, pjesme i haiku poeziju. Objavio je humoristično-satiričku zbirku Rideamus (2010.) i zbirku aforizama, grafita i parola Ključ (ne)uspjeha (2012.). Godine 2014. objavio je šaljivi roman za tinejdžere Dnevnik vragolana. Urednik je časopisa Uh!Aha.

Ako si biciklist, moraš se naviknuti na sirene.

**U zapadnom dijelu metropole noćas će biti svečani
doček... tople vode!**

Muho moja, prijeđi na drugoga!

Vozim bicikl s jednom konjskom snagom.

**Svaki mladoženja bi po mladu trebao doći s bijelom
zastavom.**

U školama je gumica traženija od šiljila.

**Nesreća nikad ne dolazi sama. Uglavnom je donese
netko drugi.**

Aforizmi govore o autoru više od biografije.

Dok se narod dijeli, vlast se množi.

**Na posljednjim izborima je vladala potpuna bezizlaz-
nost.**

Kratak je put od vampa do vampira.

Iskoristi dan! Ne propusti noć!

Gdje postoji višak, manjak se ni ne osjeti.

Školski kurikulum 21. stoljeća: „Do petog razreda pišemo, poslije tipkamo.“

U pasivnoj državi aktivne su još samo tektonske ploče.

U zoni radova je najbolje ostati vječiti promatrač.

Stariji biraju cijepljenje. Mlađima je draže „pikanje“.

Ostanite doma! Hladno je vani...

Hrvatska (anti)perspektiva
Što smo mlađi, to smo tužniji,
sve što stariji – sve smo ružniji.
Čim smo bliže, tim smo sužniji,
sve sve dalje, sve sve dužniji.

Velimir Karabuva

rođen 8. siječnja 1949. u Bratiškovicima kod Šibenika. Diplomirao je hrvatski jezik s književnošću. Radio je kao profesor i novinar. Objavio je velik broj stručnih i znanstvenih radova. Piše drame, monodrame, humoreske, pjesme, aforizme, epigrame i druge književne forme. Objavio je devet knjiga, među njima zbirke aforizama *Ne znam više što je moje* (2002.), *Rasprodaja magle* (2002.), *Split su napale ose* (2005.) i *Napredujemo u zaostajanju* (2007.). Različitim prilozima surađuje u mnogim tiskovinama. Živi i stvara u Splitu.

Ako već misliš, gledaj da se ne primijeti.

Ne iskri — mogu te isključiti!

Boreći se za ocjene, pokvarili su vladanje.

Izgleda da se pobjeda bliži kraju.

Usvojena je još jedna odluka, a razmišlja se i o pametnom rješenju.

Tko god zrelo misli, brzo ga otresu.

Idem na posao. Vraćam se za pet minuta!

Kritike upućujemo drugima, jer se prvih bojimo.

Obećanje — ludom gladovanje!

Pale su velike riječi. Lako ćemo!

Kod nas nema tajni. Ali o tome nikom ni riječi!

U nedostatku dokaza oslobođen je dužnosti.

Vi ste zaista slučaj za sebe, ali niste usamljeni.

Povijest se ponavlja jer nema druge.

Blizu mu je kavana, pa je za ispit uvijek zagrijan.

Najodaniji su oni istomišljenici koji ne misle.

Kad su mu ukazali povjerenje, poslije je uzimao sam.

**Da ovi zastupnici u Saboru nisu naši, tko zna što bismo
o njima mislili.**

**Meni se jednostavno plače nad uvezenim glupostima -
jer naše su bolje!**

Ispiti nisu teški — ako se dobro rasporede profesori.

Vlado Karakaš

rođen je 2. siječnja 1961. u Podlapači kod Udbine. Gimnaziju je završio u Slavonskom Brodu, a strojarstvo diplomirao u Zagrebu. Od 1990. živi i radi u Orahovici. Još u srednjoj školi počeo je pisati aforizme i humorističko-satirične umotvorine. Objavio je dvije zbirke aforizama i uvršten je u više zbornika i antologija. Otkad je otkrio kvizove, prilično je zanemario pisanje, jer su kvizovi profitabilniji.

ALKOHOL

Poznato je da ima nešto u ljudskom biću što ga vuče prema piću. Nije nepoznato, da kad to piće popije, ima nešto što ga vuče prema zemlji, a nije sila teža. Još je poznatije da biću koje se vraća iz birtije često neka budala stane na nogu. Toliko za aperitiv.

Ljudi uglavnom piju zbog nekog vrlo važnog razloga pa makar to bila proslava dva uzastopna dana bez maligana. Čovjek najčešće piye kada mu voda dođe do grla. Pije i da ne bi dozvolio da ga drugi tek tako prevedu žednog preko vode.

U čašicu zaviruju i kratkovidni i dalekovidni. Da što manje vide. I veseli i ljutiti trgaju s nogu duple ljute. Zbog prekomjernog uživanja alkohola od viška podjednako boli glava i siromašne i bogate. I slabašni i jaki u stanju su dobrano potegnuti iz boce, kanistra ili bureta. I site i gladne žeđ najviše mori kad se napiju.

Pijancima svih političkih uvjerenja odgovara svako društvo samo ako se nađe dobra duša koja će zavrnuti rundu. Uostalom, pijan čovjek je najsličniji političaru. Ako nema odgovarajuće podrške začas padne.

Koliko je piće u ljudskoj tradiciji, tj. krvi, vidi se i po tome što se govori o porodičnim stablima (vjerojatno šljivama) i porodičnim lozama. Glumcima daske život znače, a pijancima bandere i plotovi. Ni jednom pijancu ne smeta što alkohol skraćuje život. Oni ionako vide dvostruko.

Pošto je (prilično skupo) boca pri dnu, vrijeme je da iskapim tekst jednim oštrim dižestivom. Alkohol je jedno veliko društveno zlo. Osobito ako se piye na društveni način.

VOĐA

Svaki narod koji drži do sebe mora imati vođu.

Vođa se izabire na demokratskim izborima između više od nula kandidata.

Pobjeđuje onaj tko ima najviše glasova tj. tko je bio najglasniji u obećanjima. Jedni misle da je odabrani vođa sam dar sa neba, a drugi da je pao s Marsa.

Izabrani vođa izvodi narod na pravi put koji može biti i kožja staza. On ga nepogrešivo, smjelo i odlučno vodi do visoko zacrtanog cilja. Narod pri tome igra ulogu obično mete. Da bi što manje lutao, vođa u ruci ima štap koji je dobio na poklon od udruženja slijepih. Najdraži vođa ima naravno i odabranu pratnju. Najbliži suradnici ne vide dalje od nosa. Iza njih su razroki zbog širokih pogleda na svijet. Potom slijede oni koji nikako da progledaju. Na kraju kolone je nepregledna masa onih kojima mažu oči.

Kada vođa svečano presiječe šarenu ciljnu vrpcu, postaje neprikosnoveni broj jedan. Da što više dođe do izražaja njegova jedinstvena veličina, okružen je brojnim nulama. Jedinice su u vojarnama, dvojke i trojke na pritajenim zadacima. Ostalo su trice i kućine.

Vođa vlada željeznom rukom, ali mu nitko ne smije ukazati na rđave metode. Ipak, on itekako vodi brigu o narodu. Drži ga u visokootpornoj izolaciji. Da ga ne bi uzdrmale razne demokratske struje.

Iako je vođa još za života postigao besmrtnost, on neminovno jednog lijepog dana mora umrijeti. Dio naroda plače i rida, a dio nema dovoljno kuna za kupnju crvenog luka.

Tek kada vođu počnu jesti crvi, dolazi do velikih promjena u **ZEMLJI**.

Ivan Katić

rođen je 18. travnja 1955. u Studencima, Banja Vrućica, Teslić, Bosna i Hercegovina. Završio je Filozofski fakultet u Zagrebu, gdje je radio u prosjjeti. Piše poeziju, aforizme i epigrame. Objavio je tri knjige aforizama: *Zidovi nam duše* (1999.), *I zrno pijeska osjeća ocean* (2017.) i *Svijet je naša slika i jedina prilika* (2018.). Od 1989. godine živi i stvara u Lübecku u Njemačkoj.

Svaki dan šaljem pitanja u svijet. Čekam odgovore.

I samozatajan očekuje bolje. Samo ništa ne kaže.

Ima li ijedna podlost u svijetu koju ne bismo prepoznali i u nama?

Evo ti pet minuta slave, a ti gledaj da te ne zaborave.

Kulturno dobro nema putovnice.

Sudimo svemu i svačemu. Presude protiv nas odbacujemo.

Povijesti mijenjaju nazine i brojeve ulica. Kad bi ih još i asfaltirali!

Misao nema udarnu iglu, ali se može ispaliti.

Pravilo ima svoje iznimke; društvena elita je iznimka bez pravila.

Politika probavlja interes birača - pa što otraga ispadne.

Nije nas briga za meteorologiju, nego kakvo će vrijeme biti sutra.

Koristimo li ikome bez svoje koristi?

Ljudski opstanak ovisi o kulturi svađanja.

Koliko je najmanji član zajednice velik, toliko je velika zajednica.

Ženi se govori DA ne samo jednom.

Život je tvrd, dok se ne pretvorи u prah.

Svijet je pun šarenila, samo neki previše mrljaju.

Bolesni čekaju zdravlje. A što čekaju zdravi?

U balkanskoj prirodi najsitiji su crvi.

Prođeš li kroz cilj, ne slavi pobjedu, nego prolazak.

Slavko Kendelić

rođen je 17. lipnja 1958. u Ferdinandovcu. Srednju školu završio u Đurđevcu, studirao na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu i na Pedagoškom fakultetu u Rijeci gdje je i diplomirao. Radio je u Srednjoškolskom centru u Đurđevcu, u Osnovnoj školi Molve, danas ravnatelj Osnovne škole Ferdinandovac. Objavio zbirke epigrama Sol na manu (2012.) i Ljudilnjak u okovima demokracije (2020.). Suautor je priručnika Poduzetnička početnica (2012.).

Američki poklopac odgovara svim loncima svijeta.

U kontejnerima dobro funkcioniра švedski stol.

Granična crta između dobitnika i gubitnika zove se – šank.

Onaj koji muze mlijeko ne obire vrhnje.

U sivoj ekonomiji najbrojniji su stranački obojeni kadrovi.

Već pet tisuća godina čovjek nije ništa pripitomio. I kapitalizam mu je podiviljao.

Političari se jedino s izbornih plakata usuđuju pogledati narodu u oči.

Kad ljudska glupost doživi vrhunac, svršeno je.

Političari vole knjige, naročito zemljišne.

Političari malog formata stanu u svačiji džep.

Ivica Kesić

rođen 20. listopada 1966. godine u Kreševu, gdje završava osnovnu školu, a srednju strojarsko-tehničku u Novom Travniku. Pisati je počeo 2012., a već 2014. objavljuje prvu zbirku pjesama Ispod našeg neba, 2016. drugu Svetionik, a 2019. treću Odbljesci praskozorja, u kojoj je epska poema Judita i dvadesetak soneta. Autor je više proznih tekstova od kojih su neki objavljeni u godišnjaku „Kalendar svetog Ante“ te u Godišnjaku HKD-a Napredak. 2021. godine objavljuje zbirku aforizama Riječ u grlu. Živi u životpisnom selu Vranci kod Kreševa iz čije ljepote crpi nepresušno nadahnuće za svoje stihove.

Nije pošteno! Sadili smo konoplju, a obrali bostan.

Jasno mi je da ste pali s kruške, ali otkud vam orasi u džepovima?

Nova zastupnica je pogrešno shvatila svoju ulogu. Trebala je podići ruku.

Živjeli su u braku kao prst i nokat. Dok prst nije omešao.

Našli su konačno mjesto pod suncem. Sad bi i sunco-bran.

Nije pravda toliko spora. Ovisi šta voziš.

U školi je bila prosječna. Iza škole odlična.

Kad padnu maske, hoće li to biti kraj pandemije ili kraj igrokaza?

Napade oporbe odbijaju s lakoćom, a napade ludila sve teže.

Pošto nitko nije htio kupiti naše gluposti, počeli smo izvoziti pamet.

Medijsku rijeku najviše zagađuju oni na izvoru informacija.

Što si bliži štali, dalje si od kajmaka.

Mentalitet krda smo postigli lako. S imunitetom će ići puno teže.

Kad oni pomiješaju kruške i jabuke, mi završimo u banani.

Više nemaju gdje gurati probleme. Tepih se poravnao sa stropom.

Čuvajte okoliš! Kroz prozor bacajte samo poglede.

Neki su toliko snalažljivi da i val poskupljenja iskoriste za surfanje.

Neki su se da bi pobegli od svojih korijena počeli vraćati na drvo.

Neki primaju cjepivo protiv korone preko reda. Preškočili su ono protiv bjesnila.

Preveli su nas žedne preko vode, a mi sjeli i udarili po pivu.

Zorica Krznar-Blagec

rođena je 23. prosinca 1936. u Gusakovcu kraj Marjje Bistrice. Pjesme, haiku pjesme, lirske minijature, aforizme, epigrame i kratku prozu objavljuje od 1976. godine u časopisima, na radiju i u knjigama. Objavila je osam zbirki, od toga aforizme: Vedra nota (1984.), Vedra nota II. (1998.) i dopunjena Vedra nota (2006.). Živi i stvara u Velikoj Gorici.

Prije skonča ljudski vijek nego sudski tijek.

Nije problem kad se ne vidi rješenje; problem je kad se ne vidi problem.

Zakon je kao paučina – samo za sitne muhe.

Život je radni odnos zasnovan na neodređeno vrijeme.

Vrlina je otkriti vrlinu kod drugih.

Zima pruža mnogo radosti – ako ti je toplo.

Politika je vještina laganja u pravom trenutku.

Ako srljaš u propast, mnogi će ti pomoći.

Dragutin Lončar

rođen je 26. kolovoza 1950. u Oroslavju. Diplomirao 1974. na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu. Novinarsku karijeru započeo je 1973. u listu Vjesnik, a potom u tjedniku Sedam dana. Bio je član osnivačke redakcije Danas (1981.-1986.); radio je kao novinar i urednik u tjedniku Arena. Sredinom 1990-ih osnovao je Nakladničku kuću L. D. Baltazar i kao glavni urednik pokrenuo humoristično-satiričke časopise Zagorski potepuh (1996.-2002.) i Potepuh (2002.), Stubički glasnik (1995.) i Oro list (2002.), koji i danas redovito izlaze. Kraće je vrijeme bio urednik Zagorskog lista (2006.) i urednik tjednika sjeverozapadne Hrvatske Regional (2009.). Autor je nekoliko knjiga sportske tematike.

Što su po novom obiteljskom zakonu cimeri u studentskim domovima?

Kako rasprodajemo Liku, morat ćemo zatražiti koridor do mora.

Rasprodajem kamenje za kamene temeljce. Ostaci od obećanog.

Radnike uvozimo iz Nepala, a direktore iz Hercegovine.

Molim one gore da s punim ustima ne govore onima dolje s praznim želucima.

SDP i HDZ su pred odumiranjem jer su komunisti već u poodmakloj životnoj dobi.

U prikazu stubičke Seljačke bune nitko ne želi glumiti kmeta. Valjda im je dosta stvarne kmetije.

Država je s malo novca prisutna u Zagorju. Kažu, ne žele nam smetati.

Rušili su spomenike, a Goli otok su sačuvali.

Udruga mljekara ima više članova nego krava.

Nosim tenisice s četiri crte. Je li to kažnjivo.

Jedna kuna za bolesno dijete, dvije HT-u.

Potepuh traži stranog strateškog partnera. Ionako je većina novina u stranim rukama.

Zašto ministri voze državu u suprotnom zabranjenom smjeru?

Od Slovenaca možeš zaraditi jedino kaznu.

Tonka Lovrić

rođena je 10. listopada 1954. u Ljubljani. Završila Pravni fakultet u Splitu. Piše poeziju, prozu, aforizme i bavi se slikarstvom. Imala je tridesetak samostalnih i osamdesetak skupnih izložbi. Objavila je četiri zbirke poezije i zbirke aforizama: Aforizmi (2000.), Mrve mudrosti (2008.), Glas tišine (2012.) i Izlivena tinta (2017.). Dobitnica je više međunarodnih priznanja za haiku poeziju. Živi i stvara u Splitu.

Mesar zna što je bolja polovica.

I jogurt je dukat, ali...

Prišao sam ribi s repa i dobio po glavi.

U doba plastike, pao na silikone.

Laktaši se i u koroni laktaju.

Korona je surferica. Obožava valove.

Narod guta i kada cijedi kroz zube.

Bolno sam se rastao sa slamaricom. Navrla su sjećanja na marke.

Imaju brak s dva lica. Ona je lice s naslovnice, on s tjeralice.

Izoštravajući um, oslabio sam vid.

Kad ima nesanicu, on broji svoje jahte.

Danas se i biljke cijepe.

Kada vam serviraju istinu, tražite račun.

Progledale mi noge kurjim očima.

**Sve što nemate zamislite. Ono što ne možete zamisliti
to vam i ne treba.**

Danica Majnarić

rođena je 17. lipnja 1949. u Požeškoj Koprivnici kod Pleternice. Piše pjesme, aforizme, epigrame i bećarce. Objavila je knjigu aforizama i epigrama Muka naša svagdašnja (2018.) Priprema svoju drugu knjigu aforizama. Zastupljena je u nekoliko zbornika i antologija. Živi i stvara u Zagrebu.

Tko puca po šavovima, slabi su mu konci.

Kad te Europa lupi po glavi, vidjet ćeš zvjezdice.

Kinezi nam grade mostove kako bi nas povezali s nama samima.

Oštiri rezovi ne štete debelokošcima.

Da bi se okitio tuđim perjem, moraš nekoga očerupati.

Hitno kupujte avione, dok nisu zahrđali!

Izbori su kao boks-meč: oni se tuku, a mi navijamo.

I u crkvama se počelo razvodnjavati – sve osim misnog vina.

Najprije te spale, pa se onda posipaju pepelom.

Od toliko rupa, nije ni čudo što nam lađe tonu.

Sit gladnom vjeruje, ali mu ne dâ.

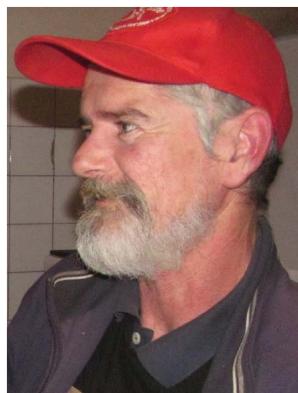
Nemoguće im je uzeti otiske, jer sve rade u rukavicama.

Što je više tamburaša, slabije se čuju pogrešni tonovi.

Zaronio je u bračne vode, al' nikako da izroni.

U diplomatskom sporazumijevanju s kokošima – i lisica kokodače.

Josip Margeta

rođen je 9. rujna 1957. godine u Poljicima pokraj Imotskog, gdje i danas živi. Proizvodi vino ku-jundžuša. Objavio knjige: Dođe mi da odem, aforizmi (Imotski, 1988. i 1989.), U crvenoj jabuci crv, aforizmi (Rijeka, 1992.), I sam u snu sam san, pjesme (Split, 1992., Happygrami, epigrami (Split, 1993.), Male ideje i nikakvi narodi, aforizmi (Poljica, 1998.), Kući posrćući, pjesme (Split, 1999.), P. S. Pst!, sabra-ni aforizmi (Split-Sarajevo, 2007.).

PITALICA

Kaj se, gospoN, tu pri vlasti zbiva?
Kak nam stoji svetla perspektiva?
Je li Drina malo manje kriva?
Il' se krivac negdje drugdje skriva?

RAZLIKA

Kažu da smo postali
isuviše kivni, lični;
a oni su ostali
dvolični i bezlični

VOĐAMA, S OSVRTOM NA PUK

Vama je uvijek bio važan vaš put,
a puk je bio tek onako, usput.

MOĆ GLUPOSTI

Objaviti gluposti rat?!
Apsurd – glupost je najjača!
Jer, i kada joj dadeš mat,
glupost ide dalje – ne shvaća.

KRVAVO

Krvlju se svojom gradi,
krvlju se svojom piše.
I, uopće, sve se krvlju radi
do jednom – kad nema je više.

KRIVAC

Posve točno: on ništa nije skrio,
ali kriv je što je bez krivice živio.

LIJEK

Klin se klinom.
Klan se klanom.
Tuga vinom,
suzom slanom.

LJEPOTA

Još davno, kad si bila posve mala
otkrila si: ljepota je magična.
Nakon mnogo godina si saznala:
ljepota je u suštini tragična.

EPIGRAMI

Sumnjivi se stihovi
u epigrame slažu,
al imaju opravdanje
ako nešto kažu;
ili: ako nas nasmiju,
pa neka i lažu.

SIZIFU

Da ti kamen klizne preko brda,
skotrlja se, padne s druge strane,
što bi, Sizife, s tolikom slobodom,
kako bi osmislio svoje dane?

Robert Marić

rođen je 21. prosinca 1958. godine u Splitu. Objavio je šesnaest knjiga, među kojima i zbirku aforizama Ateist sam, Bog mi je svjedok (1997.). Uradio i priredio za tisak desetke knjiga. Pisao je kolumnu u Slobodnoj Dalmaciji, Večernjem listu i drugim tiskovinama. Uvršten u Antologiju hrvatskog aforizma i Enciklopediju aforizama. Član je Društva hrvatskih književnika i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Dobitnik nagrade Grada Kaštela za književnost.

Kad bi smeće znalo da je smeće, samo bi se bacilo.

Kad krupna zvijer rikne, cijela zemlja se trese.

**Naša zemlja stalno doživljava moždane udare – malo
malo pa doznamo da joj je nešto oduzeto.**

Iznimke potvrđuju da pravila ne postoje.

**One koji misle da nemaju savjesti ona ne peče, ali ih
prije ili kasnije sprži.**

Zabili su mi nož u leđa – čeličim se!

Položili su temelj za nove ruševine.

Događaji se tako brzo redaju, da su neki preskočeni.

Čaša se obično prelije kad je prazna.

Ne dopustite muzama da ušute – progovorit će oružje!

Povjesničari će imati što pisati – ali i psihijatri.

**Kad joj otkažu vitalni organi, državu spoje na policijski
aparat.**

Uzavrelo je – obliva me hladan znoj.

Suviše istinito da bi bilo lijepo.

**Za biti pametan, dovoljno je samo uvući se među
gluplje od sebe.**

Preuzeo je mito za odgovornost.

Izgrizao je savjest.

Ako sam čovjek od pera, ne morate me čerupati!

U politiku je uvučen silom karijere.

Ima etnički čistu savjest.

Damir Markulj

rođen je u Zagrebu 3. listopada 1977. godine. Crta karikature, piše humoreske i ostale humoristične forme. Dosad mu je objavljena humoristična knjiga PMS ili Prava Muška Spika (2006.) te nekoliko humoreski u skupnim zbirkama. Voli glazbu i sport, bavi se dugoprugaškim trčanjem.

Kad se dobiva diploma cjeloživotnog obrazovanja?

U današnje vrijeme nije nam se bojati sjenki, već Sunca.

Birači te izaberu, iskritiziraju, na kraju smijene. Tko kaže da politika nije dinamičan posao?

Tko sam ja da sudim? Pa da, sudac!

Traženje posla? Radim na tome.

Gubim bitku s domaćim pravopisom. Ratujem, naime, po pravilima od jučer.

Ako izaberem korumpiranog političara opet, okrenuo sam i drugi obraz.

Promijenio se toliko da ga je i vlastita majka zamijenila za boljeg.

Novine čitam od karikature. Tako preživim naslovnicu.

Mrak, frak, brak – nastavi niz! Nema dalje!

Kuler se ohladio.

Stanislav Maroja

rođen je 9. ožujka 1941. godine u Novigradu kod Zadra, gdje danas živi kao umirovljeni publicist i kulturni djelatnik. Završio je studij na Fakultetu političkih nauka u Zagrebu te filozofiju i psihologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Bio je dugogodišnji županijski i sindikalni povjerenik u Zadru te suradnik medija. Još uvijek roni školjke u Novigradskom moru. U mirovini je počeo objavljivati aforizme. Ogranak Matice hrvatske u Zadru objavio mu je tri zbirke: Aforizmi (2011.), Aforizmi 2 (2016.) i Aforizmi 3 - Naličje hrvatske politike (2021.).

U potrazi za kompasom izgubili su busolu.

**Štогод članovi Hrvatske vlade više dobivaju na kilaži to
Vlada više gubi na težini.**

Ne zaranjaj se preduboko u sebe jer bi se mogao ugušiti.

**Iz dlanova koji se izližu pljeskanjem nije pouzdano pro-
ricati sudbinu.**

Nema vjere bez provjere.

Znanost se bavi tajnama vidljivog, a umjetnost nevidljivog svijeta.

Pohvale mogu biti uvredljivije od kritika.

Iskrenost je osobno bogatstvo koje nema cijenu.

Često posrtanje prethodi padanju.

Ima sramotnih pobjeda i plemenitih poraza.

Stručnjaci za hrvatski jezik nikako da pronađu zajednički jezik.

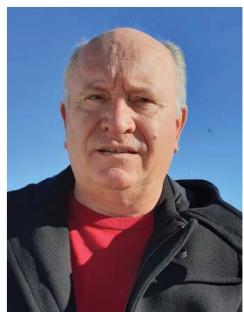
Kabeli najčvršće povezuju ljude svih uzrasta.

Da bi duh oživio treba se najprije osloboditi tijela.

Ne puštaj prečesto mozak na pašu jer bi se mogao naviknuti na konzumiranje trave.

Ne može se pranjem mozga doći do čiste savjesti.

Drago Maršić

rođen je 19. studenoga 1956. godine u Prološcu. Gimnaziju je završio u Imotskom, a diplomirao je na Tehnološkom fakultetu u Splitu. Dugo godina objavljuje pjesme, haiku pjesme i aforizme u listovima i časopisima. Nagrađivan na pjesničkim smotrama i natječajima. Objavio je tri knjige pjesama i zastupljen je u više zbornika poezije. Živi i radi u Splitu.

Mislio sam da sam pobijedio, ali uvijek se nađe netko luđi.

Sve mi je jasno, ali neke stvari nikako ne mogu razumjeti.

Nisam imao volje ni za što, ali u zadnje vrijeme postajem sve bezvoljniji.

Kad god sam trebao biti svoj, nisam bio pri sebi.

Sve sam dao vremenu u kojem se nisam našao.

Život u zemlji težaka i ne može biti drugačiji nego – težak.

Da Isus živi u današnjem vremenu imao bi izdajnike na svakom koraku.

Nemam više prijatelja. Pas mi se popišao po knjigama.

Jesu li izbori u vrijeme korone bolesni izbori?

Ne treba mi nikakva zaštita: Već odavno sam bezopasan.

Trebali smo izmijeniti nekoliko riječi, ali – zaskočila me jezikom.

Bili su slijepo zaljubljeni, ali čim su progledali svatko je otišao na svoju stranu.

Eva je pala čim je Adam zagrizao.

Počeo sam mrziti psa: oteo mi je ženu.

E P I G R A M I

Dozivanje pameti
Bože mili
na daru Ti hvala,
Vrijeme mi proleti,
a ja još - budala.

Sličnost
Psu i meni,
ko suludoj braći:
Što ljuće lajemo
lanac nam je kraći.

Iskrene oči
Imala je oči
boje plavog neba.
I u njima zapisano
ono što joj treba.

Aldo Matelić

rođen je 28. lipnja 1949. u Labinu. Bavio se novinarstvom i književnim stvaralaštvom. Aforizme objavljivao u Novom listu i drugim glasilima. Objavio je zbirku aforizama Modro nam se piše (Labin, 1998.). Živi i stvara u Labinu.

Budimo ljudi, kada već nismo nešto bolje.

Siromah se rijetko uhvati na jelu.

Čovjek sam, a imam i druge slabosti.

To je nama naša borba dala, da je od velike države nastala mala.

Hrabar kaže što hoće, a jede što ima.

Krist je bio tesar. Na njega se najviše pozivaju neosteni.

Kad je čovjek malo lijevo pa malo desno, očito je pijan.

Hrvatski Bog Marš.

Kada se žena zavede, tada se rađa. Kada se narod zavede, tada se umire.

Najprije se vole gdje stignu, a zatim ne stignu da se vole.

Masiraju pa postanu krema.

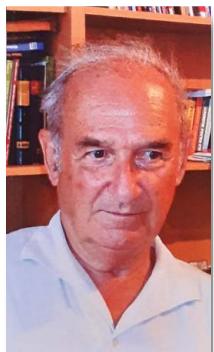
I politički slijepac koristi štap.

Surova istina je istina o surovima.

Uvijek će tako biti. Najdulje pamte one koje bi trebalo zaboraviti.

Od surogata samo je Vukotićev bio pravi.

Velimir-Slavoljub Matutinović

rođen je 5. siječnja 1928. u Zemunu, umro je 8. siječnja 2021. u Dugom Selu. Radio je kao profesor filozofije u splitskim gimnazijama. Bavio se leksikografijom i slikarstvom. Objavio je zbirke aforizama Snaga i slabost mudrosti (2008.) i Raskršća i usmjerenja (2020.).

Svaki dan započinje i završava kao noć.

Bog je stvorio leptire, a vrag gusjenice.

U vjeri i ljubavi nema slobodne volje.

Đavao je uvijek uz nas, samo ne na našoj strani.

Siromašnima ne trebaju sigurnosne brave.

Ljubav preko pisama je kao večera preko telefona.

Niti vuk, niti ovca nisu odabrali svoje uloge.

Duševna bol je povlastica onih koje je sudbina pošteldjela tjelesnih patnji.

Želja živi od svoje neispunjenoosti.

Čovjek je mlađi na starijoj fotografiji.

Tomislav Mihanović

rođen je 26. rujna 1947. u Splitu. Umirovljeni je pravnik. Objavio je šest zbirki aforizama, humoru i satire: Kruva i salama (2007.), Kruva i paštete (2008.), Kruva i pršuta (2010.). Kruva i masti (2013.), Kruva i vina (2015.) i Sedadeset godina kruva i smija (2017.). Živi u Splitu, a uživa u ribolovu iz svojega plovila, zapisujući usput aforizme.

Naš narod je dobar kao kruv, ali ljudi su zafrkani.

Ako su guske spasile Rim, patke su spasile novinare.

Žensku ljepotu uništilo je ogledalo.

Do čiste savjesti dolazi se selekcijom otpada.

Ljubavnik je bespravni gladitelj.

Što se više osvrćeš, prije posrneš.

Sve mi se skupilo. Počet ću dijeliti.

Život mi je protekao tako da su mi godine iscurile.

Svi ronioci po Jadranu zaraženi su amforizmima.

Ako dođe stani-pani, stani.

Bojim se da me je strah.

Istekla mi je vozačka. Morat ću je nalit'.

Za špijuna život je žbir trenutaka.

Optimalno. Nikad ne znaš je li puno ili malo, ali sigurno nije dosta.

Zakasnio je na početak. Na kraju mu se to isplatilo.

Uobičajeno je isto ili lošije.

Ako mislite poginjet' za bolje sutra, morate to učinit' već danas.

Prazne puške boje se dvoje. I ona i ja.

Tko preživi, mučat će.

Marinko Mijović

rođen je 29. ožujka 1933. u Plavu u Crnoj Gori. Pola stoljeća piše aforizme. Do sada je objavio devet zbirki: Ako niste znali (2008.), Iz malog džepa (2008.), Bio je obilježen, zato mu na grobu nema obilježja (2009.), Pune torbe pretvorbe (2012.), Brod bez kormilara (2012.), Ne izluđujte narod (2014.), Devizna slamarica (2016.), Politički vjetrovni (2020.), Ljudi pozvaše, još ljudi se odazvaše (2021.) i Povampirena sadašnjost (2021.). Živi u Puli i neprestano stvara nove aforizme.

Vuk je pas koji nije nasjeo na čovjekovo prijateljstvo.

Najnezdravija hrana je kada čovjek jede samoga sebe.

Koristeći šumu propisa neki se balvani dobro drže.

Otkako ga je uhvatio s rukama u medu, drži ga u šaci.

U stanju su sasjeći desetine mladica da bi se jednom panju produžilo truljenje.

Jedan se križa s pet prstiju, drugi krsti s tri, a treći moli Boga da oba ostanu bez šake.

Dugo je tražio samoga sebe, kada se pronašao nije vjerovao da je to on.

Radije me živog nasmijte, nego da me mrtvog oplakujete.

Amerika Europu prisluškuje, Europa Ameriku osluškuje.

U njemu je zvijer, ali nažalost – zakonom zaštićena.

Ljudska vedrina ubija tugu kao baklja mrak.

Na šest buktinja su se neki grijali, a neki kalili mač.

**Neke glave podsjećaju na antene koje primaju signal
samo s jednog odašiljača.**

Grgo Mikulić

rođen je 4. travnja 1960. godine u Podkraju kod Kočerića, općina Široki Brijeg, Bosna i Hercegovina. Klasičnu gimnaziju pohađao u Širokom Brijegu. Diplomirao turizam na Ekonomskom fakultetu za turizam i vanjsku trgovinu u Dubrovniku. Pisanjem se bavi od studentskih dana. Objavio je proznu zbirku Priče i legende iz Hercegovine I.-II., zbirku pjesama Plamičci i iskrice, roman Učitelj pravde, zbirku aforizama Umizmi I., monografiju Kočerin te više turističkih vodiča. Bavi se i kiparstvom. Živi i stvara u Širokom Brijegu.

Nevjerojatna je lakoća s kojom ljudi ruše sve ono što nisu gradili.

Cajke su opet u modi – moglo bi opet biti rata.

Čovjek može imati ženu, a ne biti oženjen. Može biti i oženjen, a nemati ženu.

Ponizni ljudi puno puta padaju, ali ustaju i nastavljaju dalje. Oholi padnu samo jednom.

Europski pučani kažu kako žele pobijediti europske populiste.

Mostar ima četiri stvari koje nema nijedan drugi grad na svijetu:

1. Stari most star desetak godina, 2. Vijećnicu bez Gradskog vijeća, 3. Zgradu Staklenu banku bez banke i bez ijednog stakla na njoj,
4. Pročistač otpadnih voda koji zagađuje.

Samoća je stanje u kojemu čovjekova kreativnosti dobiva prigodu.

Sveta smrt bi kršćanima trebala biti vrhunac karijere.

Darko Mrkonjić

rođen je 18. veljače 1990. godine u Splitu. Po struci je elektrotehničar. Bavi se sportom, glazbom, čitanjem i pisanjem aforizama. U pripremi mu je prva zbirka aforizama, koja čeka bolja sponzorska vremena.

Po uspjehu se prijatelji poznaju.

I šutnja je dio prijateljstva.

I žalost ste nam uzeli!

Nema tih naočala koje bi mogle poboljšati – vidovitost.

Želiš li da ti srce dugo traje, ništa ne uzimaj k srcu.

Bolje je biti ateist, nego vjerovati u male bogove.

Ne dopusti praznoj glavi da ti napuni glavu.

Široki put je za – male.

Samo te bezdušni mogu učiniti malodušnim.

I mali bog je samo čovjek.

Ne dopusti zanosu da te povlači za nos.

Govoriš li uvijek ono što misliš, neće se o tebi dobro misliti.

Ništa tužnije od toga kad nam se vrag smiješi.

Samo mali ne vide koliko su mali.

Kupuje glupost, a prodaje pamet.

Više ima gluposti u svijetu, nego sadržaja na internetu.

Perfekcionizamka.

Razmišljanje srcem najkraći je put do neuspjeha.

Od prevelike dobrote bit će ti zlo.

Meko srce može okameniti glavu.

Tko o čemu, pijanci o zdravlju.

⊕ Svi ljudi imaju lice, ali malo ih ima obraz.

I Juda ima svoje – sljedbenike.

Tko je znao dignuti ruke na tebe, taj će znati i dignuti ruke od tebe.

I duhovnost može biti glupa.

Boris Nazansky

rođen je u Rijeci 16. srpnja 1953. godine. Diplomirani inženjer kemije, pisac i novinar. Školovao se u Varaždinu i Zagrebu. Živi i radi u Zagrebu i profesionalno se bavi enigmatikom. Glavni je urednik tjedne zagonetčke revije Kvizorama. Autor, među ostalim, zbirke zagonetaka Stišići, zbirke zagonetaka za djecu A što je to?, zbirki haiku Blijesci i slijeganja i Ubiranje zvijezda, slikovnica Pogodi, pogodi!; Uspevanke za pospanke i Što ću biti kad odrastem?, te zbirke pjesama i zagonetki za djecu Listalica od papira, koja je dobila nagradu za najbolju knjigu stihova za djecu. Za svoje haikue osvojio je devedesetak nagrada i priznanja u Hrvatskoj, Japanu i drugdje. Član je Društva hrvatskih književnika za djecu i mlade te Udruge hrvatskih aforista i humorista. Piše aforizme, epigrame i kratku prozu.

Mjere su donijete ubrzano i odmah su pokazale snažne defekte.

Umjesto da se pokrije ušima, vlast na njima sjedi.

Djela govore više od riječi. I nedjela.

Toliko se duboko naklonio da su ga svi udarci promašili.

Religije se slažu kao bogovi u vreći.

Sve za me, otvorи se!

Što su kraće zdravice, to su duži gutljaji.

Imate tvrde argumente? Teško da će isplivati na površinu!

U-laganje u bolju prošlost ometa slaganje bolje budućnosti.

Istraga je u šoku!

Nikad ne dobiju po prstima oni koji nastupaju u rukavicama.

Ne može baš svaka budala doći na vlast. Samo najveće.

Sve više suvremenih pisaca tipka u mraku!

Cijene divljaju, a ni ja nisam više pitom.

U vinu je istina. Otvorite bocu!

Iva Nuić

rođena je (djevojačkim prezimenom Glavaš) 10. lipnja 1948. u Drinovcima u Hercegovini, umrla je 28. listopada 2021. u Mostaru. Školovala se u Drinovcima i Mostaru. Objavila je tri zbirke pjesama i tri slikovnice za djecu, mnoštvo književnih i enigmatskih radova u različitim tiskovinama. Aforizmima je zastupljena u Kristalnoj šestici 3 (Split, 1998.) i antologiji Žensko pismo (Beograd, 2018.). Radila je kao učiteljica razredne nastave u Drinovcima.

Cijene su dijetalna hrana.

Ne budi lud, takvih ima dovoljno.

Tko je bolji? Roditelji koji slušaju djecu, ili djeca koja ne slušaju roditelje?

Kad muža боли, жена ради за њу и за себе; kad боли жену, муж лежи за њу и за себе.

Sprovod svatko sebi treba zaslužiti.

Novac je najkvarnije sredstvo odgoja.

Nekad je школа била у моди; данас је мода у школи.

Onaj тко живи само за себе, већ је мртав.

Siti smo, kažu они који су руčали.

Prosvjetnim radnicima одзвони прије смрти.

У фotelji se najbrže zadrijema.

Neki pate iz dosade.

Mesari i životinje nikad neće postati prijatelji.

I smijeh može biti gorak lijek.

Laž mijenja tok od izvora do ušća.

Budale se poznaju i u mraku.

Tko kome brani da se srami?

Ne bježi od sebe, jer sebi si najbliži.

Škola je skupa, ali je rad jeftin.

Ne sij mudrost, nego sjeme.

Franjo Ordanić

rođen je 11. veljače 1973. u Laupheimu u Njemačkoj, a 1984. seli u Hrvatsku. Magistar je tehničke struke. Živi s obitelji u Oroslavju. Od rane mladosti aktivno se bavi borilačkim vještinama, streličarstvom te organizacijom kulturnih događanja. Sudjelovao je u stvaranju muzikala Zeleno blago. Oženjen je i otac četvorice sinova. Već trideset godina dobrovoljan je darivatelj krvи. Autor je zbirke haiku-poezije „Kliktaj bradatih orlova“ u tandemu s Vladimirom Šukom. Haiku i hajge uvršteni su mu u brojne hrvatske i međunarodne zbornike i časopise:

SENRJUI:

**nova britvica -
niz bedro tiho klizi
crvena čipka**

**životni trener
pokazujem sinu kako uzgojiti
pomfrit**

**urlik motorne pile
latice trešnje lijepe se za
tragove suza**

**usred dana
lisica nosi kokoš pored
pseće kućice**

**prevrnut kamion -
još jedan zanemario
opasnost bure**

**jaki pljusak -
učim auto
ploviti**

Mara Ožić-Bebek

rođena je 22. veljače 1947. u Lokvičićima kod Imotskog. Bavi se publicistikom i humorističkim stvaralaštvom. Surađuje s uredništvima mnogih listova i časopisa te radijskih postaja. Objavila šest knjiga, od čega tri humora i aforizama: Marine Mrđalice (2010.), Sovin smiješak (2017.) i Nu, šta mi reče! (2019.). Živi i stvara u Imotskom.

Covid je našao idealno tlo, toplo i mokro. Na proljeće ide berba - maski!

Prije nego me stavite ne respirator, molim priključite me na - državnu blagajnu!

Za božićnicu umirovljenicima predlažem poklon jedomjer. Da se ne bi zalijetali u broju - obroka!

Brže zaspim ako umjesto ovaca brojim - kune.

Izgleda mi da su obje moje pete - Ahilove!

Korona je izmakla svakoj kontroli. Jedino je donekle prate - cijene!

Nakon svega što slušam o koroni, nataknut ću masku i na - uši!

Ne trebate za me kuhati vino. Mogu ja i - sirovo!

Pitaju me čega sam se odrekla u korizmi. Ma ja sam sretna što se korizma nije odrekla - mene!

Ne volim se kititi tuđim perjem. Pokriti ili izležavati - valjda nije grijeh!

Možda sam skeptična, ali mislim da putevi Božji načešće vode - do groblja!

Godine su kažu samo broj. Bolje djeluju pisane - rimski!

Žuljaju me cipele s potpisom. Puno komotniji su mi bili - opanci!

Ne pratim vremensku prognozu. U svakoj košćici imam - meteorologa!

Slušajući skečeve dvojice vodećih političara ne da se crvenim, nego - zelenim!

Ženski vijek traje od štikle do - štake!

Predizborna šutnja dođe mi kao - duhovna obnova!

Češće napravim inventuru raznih neugodnosti. Vjerujte, u plusu sam!

Loše mi se piše, jer sve manje - čitam!

Ne trebam fitness. Imam dovoljno - svoga tereta!

Milan Perin

rođen je 2. lipnja 1953. godine u Ličkoj Jesenici, općina Saborsko. Odrastao i završio osnovnu školu u Jalžabetu pored Varaždina. Završio srednju vojnu školu i vojnu akademiju. Počeo s pisanjem kratkih pripovjedaka 2019. godine. Tiskao tri zbirke kratkih pripovijedaka. Radovi su mu objavljivani na HRT – Radio Split i u Hrvatskom slovu. Ima tri sina. Živi i stvara u Splitu.

Kažu da na tonućem brodu nema ateista. Sad mi je jasno zašto je u našoj državi toliki broj vjernika.

Kud' masno prođe, tu hrđe nema. Što je to s našim birokratima? Koliko god ih podmazujemo, oni ostaju hrđa.

Vladajući tako dobro pripreme izbore da glasači ne trebaju ni izlaziti na biralište.

Kad pođeš u svijet, u svakom mjestu kuću gradi.

Prijateljstvo je kao beba. Naime, da bi živjela i rasla, treba je svaki dan hraniti.

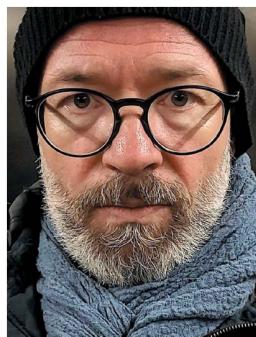
Teško je kuhanom špagetom igrati pikado.

Ja sam ljubavnik sutrašnjice. Koju god pitam, odgovara mi: "Malo sutra."

Moja kućica, moja slobodica – reče pas i zvecne lancima.

Mene svi vole, čak me tako i zovu.

Hrvoje Marko Peruzović

rođen je 28. travnja 1971. u Zagrebu. Akademski slikar, grafičar, ilustrator, kipar, fotograf i pjesnik. U Splitu završio Školu primijenjenih umjetnosti i dizajn. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje i danas živi. Izlagao je na brojnim samostalnim i skupnim izložbama. Dobitnik je prve nagrade "Post scriptum" za književnost na društvenim mrežama, naklon čega mu je tiskana zbirka Nekoga moramo voljeti (kako na webu, tako i na zemlji), Zagreb, 2017.

Nije problem u tome što kulturi nedostaje novaca, problem je u tome što onima s novcem nedostaje kulture.

Zadomazohizam.

Thanatos je Eros onoga svijeta.

Na koga zavijate?

Nije Bog cicija.

Zašto muškarci prvo vide kako žena izgleda, a tek onda čuju ono što govori? Zato što svjetlost putuje brže od zvuka.

Toliko sam popio da je mojoj ženi pozlilo.

Zašto se žene šminkaju? Zato jer muškarcima sve treba nacrtati.

Vilica je bodljikava žlica.

Ne psujte na semafor, možda je to jedina svjetla točka koju ćete vidjeti jutros.

Godina je čitanja, izdržite još koji mjesec.

Najlakše mi je zaspati kad brojim novce.

Svi mi koji smo ostali ovdje, otišli smo već odavno.

Brakoubilački rat.

Teško spajam kraj s rajem.

Ja nisam kao drugi. Ja sam kao prvi.

Dopustite da se prestravim.

Mi, djeca s kolodvora Zoom.

Sredio sam prvu litru. Druga je sredila mene.

Kad se sve zbroji i oduzme, ne možeš računati ni na što.

Petar Pilipović

rođen 6. prosinca 1940. u Velikom Cvijetniču na Uni, BiH. Djetinjstvo proveo u ravnem Banatu, škole pohađa u Kikindi, Mostaru, Zrenjaninu i Zagrebu, gdje stječe strojarsko-brodograđevno i ekonomsko obrazovanje. Živi i stvara u Zagrebu. Rad, nogomet, čitanje i svemir su mu hobiji. Objavio je knjigu Aforizmi jednog života (2014.), a slijedi objava romana Kako spasiti vlastiti život i nova knjiga aforizama.

**Kada u Zagrebu snijeg prekrije ulice, gradonačelnik
nam soli pamet umjesto ulica.**

Ako je u vinu istina, onda naši političari piju samo vodu.

Divlji kapitalizam stvara divlji individualizam.

Poremećeno društvo bira poremećene pojedince.

Idi od mene, izadi mi u susret.

Ova vlast je toliko smiješna da narodu teku suze.

Je li kruljenje crijeva narodna ili klasična glazba?

Doušnici su u svoj posao zaljubljeni do ušiju.

MUP prисluškuje tajno jer poštuje privatnost građana.

**Bijeli Covid-19, siva korupcija, crne slutnje, žuti tisak...
Naša stvarnost je uistinu raznobojna.**

**U nezrelim demokracijama satiričar je poput pčele:
ubode pa ga više nema.**

Dobro ispran mozak brzo se suši.

Ako smatrate da je ovo dobro, vama zaista nije baš najbolje.

Čovjek je najprirodniji kada govori iz glave jer tada izgovori najviše gluposti.

Kad lisici daruješ kokoš, ona je pojede. Kad kokoši pokloniš lisicu, ona je nosi oko vrata.

Čitatelji su me jako rastužili – smijali su se mojim aforizmima.

Ljerka Poštek Jelača

rođena je 13. kolovoza 1944. u Ivanić-Gradu. Piše haiku poeziju i aforizme. Književne rade objavljuje u časopisima te u regionalnim glasilima. Još uvijek priređuje svoju prvu zbirku aforizama. Živi u Ivanić Gradu.

Potres ga nije uz nemirio, ali pretres itekako!

Netko se brani šutnjom, a netko aforizmom.

Nevjerojatno je kako 20-godišnjaci smatraju 40-godišnjake starima, a 80-godišnjaci 60-godišnjake mladima!

Premazan je svim mastima — za reumu i cirkulaciju.

Da bismo prepoznali nečiju strpljivost, treba puno vremena.

Prenosi se obiteljsko naslijeđe s koljena na koljeno — artroza.

Još se nikada nismo predozirali dobrim vijestima.

Postavili su ciljeve, a starta nigdje na vidiku.

Život nam je darovan, a smrtnost smo dobili gratis.

Uvrede pamtimo, pohvale zaboravljamo.

Živko Prodanović

rođen je 23. prosinca 1945. u Zagrebu. Piše poeziju, prozu i aforizme. Objavio dva romana, četiri zbirke pjesama, dvije zbirke priповједaka i knjigu aforizama Zlatni zvonik (2021.). U brojnim zbornicima, časopisima i novinama objavio je više od pet tisuća aforizama. Uz druga književna priznanja, dobitnik je tridesetak međunarodnih nagrada i priznanja za aforizme. Član je Društva hrvatskih pisaca i Udruge hrvatskih aforista i humorista.

A kako da ja radim od kuće – pita se krvnik.

A kod nas mladi više ne traže posao kod nas.

Bolje biti crv, nego violina – reče crv.

Bolje grob, nego rob. To je laž, viče rob.

Gledam sebe u ogledalu. I vidim da niti ogledala nisu ono što su nekada bila.

I oprost je batina s dva kraja.

Kod nas ima tako velikih kriminalaca da jedva stanu u politiku.

Koga sreća hoće taj ni lutriju ne treba kupovati.

Mnogi vozači tako jure kao da ih na nebu netko čeka.

Kao čovjek on je obična životinja.

Cjepivo protiv gluposti ne postoji, ali postoji glupost protiv cjepiva.

Ne bacajte ženu kroz prozor. Možete nastradati.

Nije naš put slijepa ulica. On je slijepi puteljak.

Svaki je početnik težak.

Problem je u tome što naše mostove prijateljstva čuva policija.

Što je bilo, bilo je, što će biti, bit će, samo je ovo što jeste posve nejasno.

Teško robotima na kojima ovaj svijet ostaje.

U našoj političkoj zbilji nekorumpirani su crne ovce.

U praznoj glavi i propuh je filozofija.

Volio bih vidjeti svoju autocenzuru na mojojem mjestu.

Miro Radalj

rođen je 12. studenog 1966. u Zadvarju. Doktor je informacijsko-komunikacijskih znanosti, predavač na Sveučilištu u Mostaru i Hrvatskomu katoličkom sveučilištu u Zagrebu. Ravnatelj je nakladničke kuće Verbum iz Splita. Član DHK, MH i drugih kulturnih i humanitarnih udruga. Objavio više znanstvenih knjiga iz područja nakladništva, odnosa s javnošću i komunikologije, zatim više zbirki pjesama i priča za djecu (neke prevedene na kineski i druge jezike) te zbirku aforizama I posljednja dosljedna (1993.).

Smisli za druge - cijepi sve!

Stanje je jako loše, ali glavu gore, možemo mi i lošije.

Sreća da pekare nisu državne jer bi i pekari bili uhljebi.

Najbolji smo kad nam je najgore. Često smo najbolji.

I kada smo posljednji budimo dosljedni.

Imao je PRAVO. Težak je to studij.

Dao sam sve od sebe. Manje nisam imao.

Izgleda li kosookima kosi toranj u Pisi uspravan?

**Svakodnevno nam pune glavu. Za stomak se moramo
brinuti sami.**

Da mi je duhovna glad približna tjelesnoj, bio bih svetac.

Bilo je to kamenovanje na razini. Bračkim kamenom.

Prošla je audiciju za fotomodele. Sad se može slikati.

Je li to polumjesec ili bumerang?

Svaka prošlost nije povijest.

Ladislav Radek

radio se 30. travnja 1939. u Mihovljancu pokraj Čakovca. Radio u tvornici ČATEKS u Čakovcu. U mlađim danima bavio se glazbom. Nekoliko svojih popevki sam je uglazbio, a desetak kajkavskih uglažbili su ugledni skladatelji. Za svoj rad dobio više nagrada. Umirovljeničke dane provodi u pisanju, a svoj mir nalazi u voćnjaku. Živi u Šenkovcu kraj Čakovca. Objavio je knjige aforizama i epigrama: *Commedia vitae* (1990.), *Paklena obala* (1993.), *Obraz u naličju* (1995.), *Zoon politikon* (1998.), *Savjest na cjedilu* (2003.), *Okus vremena* (2006.), *Izabrani radekizmi* (2013.), *Utihnula jeka* (2017.) i *Zamagljeno svitanje* (2019.).

U hrani baštine previše je štetnih namirnica.

Neplivači duha utapaju se u sebi.

Lako je vukovima vježbati svoju snagu na ovcama.

Kad ljudi polude, i vrijeme oboli.

Buhe ludo skaču, a uši mirno sišu krv.

Sreća dolazi bez posjetnice. Slično i nesreća.

Manipulatori premještaju stvari uvijek na krivo mjesto.

Najteže se iskreno ispjediti samome sebi.

Svijetla budućnost je prazno pismo koje nikada ne dolazi na određenu adresu.

Ponekad je i neizgovorena riječ jako važna.

Konac se s koncem lako spaja, ali kraj s krajem mnogo teže.

Kad se pravda guši, moral je već mrtav.

Možda ni svi sveti ne ulaze u raj.

Mnogi sportaši tvrde da daju sve od sebe. No, samo vaterpolisti ostaju u kupaćim gaćicama.

Ni dobra, ni zla kob ne biraju dob.

Daniel Radočaj

rođen je 7. ožujka 1979. godine u Puli, gdje i živi. Svojim radovima zastupljen je u četrdesetak književno-kulturoloških publikacija. Član je Istarskog ogranka Društva hrvatskih književnika i splitske Udruge za promicanje eksperimentalne umjetnosti DADA-ni. Dosad je objavio zbirku pjesama i šest knjiga kratkih priča.

Kad bismo jačali mozak onoliko koliko jačamo pojedine mišiće, možda bismo u životu dohvatali i nešto teže od utega.

S nekim ljudima i dok šutiš komuniciraš, a s nekim i dok komuniciraš – šutiš.

Ako niste primijetili koliko je idiota na ovome svijetu, moguće je – jedan ste od njih.

Kad otkrijete koliko više inata stane u pojedine ljude niskog rasta, usporedno s ljudima prosječne visine, fizika će vam postati zanimljiva znanost.

Ako nešto pogonjeno električnim motorom možemo nazivati biciklom onda i vibrator možemo nazivati mužem.

Nijedan jezik koji neprestano blebeče nije ispravno povezan s mozgom.

Proslavljeni kuhari su oni kuhari koji uspjevaju prodati trećinu obroka za trostruku cijenu punog tanjura.

Svijet je prepun ljudi bez cilja koji ne znaju kamo žure.

Da rad oplemenjuje, plemići ne bi imali sluge.

Svijet se može podijeliti na neobrazovane idiote i obrazovane idiote.

Glupani spadaju u posebnu kategoriju invalida bez prava na novčanu naknadu.

Hrvatski patriotizam zasniva se na dvije godine radnoga staža i sedam tisuća kuna mirovine.

Ako Bog doista ne postoji, kog` onda mi to zapravo toliko psujemo?

Muškarac može ljubavnici oprostiti i nevjeru i prijeku ljubomoru, čak i nedostatak ljubavi, ali nikako starost.

Postoje žene koje nam rađaju djecu i žene koje volimo.

Đurđica Ramqaj

rođena je u Virju 14. svibnja 1947. godine. Umirovljena anglistica; pjesnikinja, prozaistica, prevoditeljica i aforistica. Objavila je trilogiju na kajkavskom podravskom govoru Virovski spomenar (2019.). U pripremi joj je pet knjiga pjesama i proze. Članica književnih udruga i društava. Članica predsjedništva Udruge pisaca "August Šenoa". Živi, stvara i sanja u Zagrebu.

Budućnost je poput sarme. Bolja je sutra.

Javi se ponekad, da ostanemo u konfliktu.

Budala u žurbi piće čaj vilicom.

Gola laž pliva u mutnoj vodi.

I Pinokio je ponekad morao reći istinu... da je lagao.

Mali pas isto laje kao i veliki.

I trn je u početku bio pupoljak.

Ako si gladan, nisi sit!

MARTINJE, MARTINJE

Došel je sv. Martin, došel,
kupico i peharček prinesel.
Mošta je vu vino krstil
i semi pajdašom nazdravil.

Gosko je v rolju spekel,
šalato i mlince zgotovil.
Se za stolom okupil
i semi z vinom nazdravljal.

Mošt vu vino, mošt vu vino
za celo veselo družino.
Vino je vino, vino je vino
za čehalec i celo idučo godino.

Prešel je sv. Martin, prešel,
dober je vinski mešter bil.
Od reskoga, slatkoga mošta
pitko, za okrepo vino je napravil.

Milan Rupčić

rođen je u Vrbovljanim kod Okučana 15. siječnja 1948. godine. Djetinjstvo i mladost proživio je u ličkoj Rastoci kod Smiljana. Diplomirao je organizaciju rada i politologiju. Objavio je deset knjiga pjesama, pripovijetki, haiku i limerik pjesama, zbirku pjesama i aforizama Krugovi na površini (2019.), zbirku aforizama Gluho doba (2020.) te zbirku bećaraca Bećarim se... što mi mogu (2020.). Živi i stvara u Zagrebu.

Kad je umjetnost sredstvo, a ne cilj, kultura je žrtva.

Igrao se vatrom pa ispekao zanat.

Glupost najbolje puni državni proračun.

Pastiri sve deblji, stado sve mršavije.

Nemojte štrajkati! Šteti brendiranju države.

Dali nam demokraciju — i neka se dalje sami snalazimo.

Ni kod kontejnera nema demokracije.

Bolje aforizam kao lijek, nego alkoholizam kao utjeha.

Za zrno soli u glavi nekim ne bi pomogla ni Paška solana.

Ni mozak na pašu ne može bez poticaja.

Kriptokapital stvara kriptobogataše. Ostali su na minimalcu.

Teže je razumjeti sebe, nego svemir.

Jedan je ulaz u brak, a bezbroj izlaza.

Najteže je do prve gluposti; poslije ide samo od sebe.

Rebalans je balans između snova i stvarnosti.

„Crni petak“ može biti u bilo kojem danu tjedna.

Toliko se razmahao idejama da su mu morali ruke vezati na leđa.

Što je više slobodnih zidara, manje je radnika na građilištim.

U laži su kratke noge; zato je nabavio mercedes.

Aforist čuje kako korov raste.

Josip Salajster

rođen je u Bjelovaru 18. travnja 1978. godine. Diplomirani je teolog. Oženjen je i otac troje djece. Piše pjesme, prozu i aforizme. Živi i stvara u Virovitici.

Vrh svijeta je rupa bez dna.

Sloboda slobodnih čuva se u zatvoru.

Mazohisti svih zemalja – prebijte se!

Česi i Velebit vole se tajno.

Većina umire od raka prostate.

Njegova je optičarka u slijepoj ulici.

Sveti Ambrozije – zaštitnik alergičnih.

Budućnost svijeta je u narodnim mošnjama.

Voajere muči ljubav na prvi dvogled.

Ushićeni let na krilima praznovjerja.

Eskort pratilja je rupa u zakonu.

U ratu je pljačkao, u miru kroa.

Jao si ga narodu kojem je istina javna tajna.

Lijenčina je radoholičar na pogrešnoj terapiji.

Bezumnicima vladaju maloumnici.

Zoran Salamunović

rođen je 14. lipnja 1954. godine u Splitu. Objavio je četiri zbirke aforizama: Jedan od nas dvojice (2015.), Drugi od nas dvojice (2018.), Nas dva (2019.) i Na rumu pameti (2021.). Živi i stvara u Postirima na Braču.

Razumijem žene koje vole žene, ta i ja ih volim.

Kruha i igala.

Alternativa: čitati Idiota ili živjeti s...?

„Najteže je upoznati samoga sebe“ – reče Narcis.

Oni koji imaju malo, daju malo. Oni koji imaju puno, daju manje.

Majka priroda nas doji dok je ne isišu.

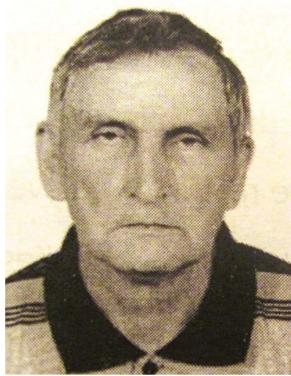
Svi smo mi izvanzemaljci – dok nas ne ukopaju.

Latinski jezik je mrtav, ali ne trune.

Otvoren sam ti kao knjiga, ali nemoj mi reći kako ću završiti.

Spavam kad mi se spava, a dižem se i kad mi se ne diže.

Josip Sirovec

rođen je 26. kolovoza 1941. u selu Subotica pokraj Koprivnice. Puni radni vijek proveo uz željeznički kolosijek. Aforistikom se iz hobija bavi već skoro pola stoljeća, objavio je nekoliko tisuća aforizama i epigrama u novinama i časopisima u Hrvatskoj i inozemstvu te na radio-postajama Zagreb i Sarajevo. Tiskane su mu četiri zbirke aforizama: Kako se kalila rđa - Knjiga o džungli na rodnoj grudi (2001.), Na Divljem zapadu ništa novo (2003.), Kad magarci utihnu (satirične basne, 2005.) i Anus anum lavat (2011.).

Predugi muk zvoni na uzbunu.

Usijana glava je krematorij za mozak.

Batina nije baš neki argument, ali djeluje uvjerljivo.

Probuđenu svijest nije preporučljivo pitati što je sanjala.

Zalutali su jer su im sva vrata bila širom otvorena.

Kažiprst ima dvostruku funkciju: Pokazuje cilj i povlači okidač.

Oni koji mi piju krv reklamiraju me svugdje kao dobrovoljnog davaoca.

Što je čovjek zrelij, teže ga je ubrati.

Ljubavna priča: Najprije su se gledali, zatim gladili, na kraju glodali.

Na izložbi rasnih konja našao se i prvi čovjek poljoprivrede.

Dok se žandari i lopovi igraju skrivača, narodu se preporučuje: "Ne ljuti se, čovječe!"

U gužvi ne otpadaju samo gumbi, već i odličja.

U budžetskoj jazbini svaka je zvjerka krupna.

Ulaskom u bračnu luku mnoge se žene radikalno mijenjaju. Prestaju koketirati, a počinju kokodakati.

Poslije mućkanja u banchi, članovi nadzornog odbora prešli su na koktel.

Kandidati za poslanike su istaknuti. Čeka se samo da se birači nataknutu.

Bio je naš princ sve dok ga nismo doveli u Banske dvore. Otada smo dvorske lude.

I samar je sastavni dio narodne nošnje.

Lajao sam na karavanu i sada se osjećam kao prebijen pas.

Naš narod je oduvijek imao velike učitelje i male učionice.

Ante Spajić

rođen je 13. lipnja 1955. u Blacima, u zaleđu Solina. Osnovnu školu završio u Solinu, a srednju ekonomsku i Ekonomski fakultet u Splitu. Objavio je zbirku pjesama, aforizama i epigrama Pored Jadra izvor nepresušni (2020.), a već mu je u pripremi nova. Umirovljenik je i živi u Solinu.

Ili ti odnio brat, ili vrag – tebi je svejedno.

Kad narod izgubi volju, više neće odlučivati volja naroda.

Odnijeli bi narodu i jezik, da mu nije zubi.

Najčešće se iza društvene kreme krije veliki smrad.

Što čekamo, ako kažu da nas čeka veliko siromaštvo?!

Žena mi moli za mene i za sebe, a ja za sebe i za mene.

Voda je život, vino je uživanje.

Ili ozdravi, ili se pozdravi.

Ne treba ti keš kad postaneš leš. Troši dok mo'š, jer kasnije ne'š.

Treba ponekad znati i izgubiti. Samo se na to ne valja naviknuti.

Gdje je gola kost, ne dolazi gost.

Tko živi Bogu iza leđa, mora imati jaka leđa da bi preživio.

Nekada su Hrvatskom vladali Trpimirovići, a danas drpimirovići.

Život je kao kava. Može biti sladak ili gorak, ali je uvijek crn.

Džaba joj je što nema mane, kad ima mene.

Emil Strniša

rođen je 3. kolovoza 1953. u Splitu. Potpisuje se kao Marun IV. Radio kao tehnolog u Dalmacijacementu. Dugogodišnji je suradnik - karikaturist, humorist i ilustrator u listu „Dalmacijacement“, karikaturističku kolumnu „Zvonko“ objavljuje u mjesecačniku „Solinška kronika“, objavljivao i u drugim listovima, izlagao na skupnim izložbama karikatura u zemlji i inozemstvu. Dobitnik Specijalne nagrade na 5. međunarodnom festivalu karikature Solin 2009, uz više pohvala i priznanja.

Za blagdane se blaguje, a ostale dane ako se što nađe.

Prodajem rabljeni pribor za jelo. Povoljno.

Provalili su mi u stan. Srećom, kruh je bio pod ključem.

Snimali su mi želudac na carini, a ono samo paučina.

Više ni gladan gladnom ne vjeruje.

Ja nisam rasist, uzet ću fetu kruha bilo kakve boje.

Kako je krenulo, protok vremena između dva obroka pretvorit će se u protok između dva zalogaja.

Nije lako ni njima za saborskog govornicom. Donose im samo vodu.

HUMORESKA

Bio jednom jedan veliki čovjek

Bio jednom jedan veliki čovjek. I bilo jednom puno malih ljudi. Velik čovjek je bio. Dok je bio. Kad više nije bio, mali su ljudi htjeli postati veliki čovjek. Bilo ih je sve više i više, ali nisu mogli postati veliki čovjek. Bili su samo puno malih ljudi. Onda su mali ljudi odlučili da nije postojao veliki čovjek kako bi svi mogli biti zadovoljni jer su svi mali ljudi. Kad su zaboravili velikog čovjeka i ostali samo mali ljudi, počeli su tražiti među sobom još manje ljude kako bi njima oni postali veliki čovjek. Nisu ih našli, svi su bili samo mali ljudi. I postalo je dosadno. Nisu imali koga slaviti, nisu imali koga kuditi. Onda su se, nakon dubokog promišljanja, dogovorili i uzeli jednoga maloga čovjeka i od njega malo pomalo pravili velikog čovjeka. To je malim ljudima bilo zabavno. Postao tako opet jedan velik čovjek. I bilo jednom puno malih ljudi. Velik čovjek je bio. Dok je bio. Kad više nije bio, mali su ljudi htjeli postati veliki čovjek. Bilo ih je sve više i više, ali nisu mogli postati veliki čovjek. Bili su samo puno malih ljudi. Onda su mali ljudi odlučili da nije postojao veliki čovjek kako bi svi mogli biti zadovoljni jer su svi malii ljudi. Kad su zaboravili velikog čovjeka i ostali samo mali ljudi, počeli su tražiti među sobom još manje ljude kako bi oni postali veliki čovjek. Nisu ih našli, svi su bili samo mali ljudi...i tako od pamtvijeka.

Tomislav Supek

rođen je 1. siječnja 1939. godine u Iloku. Školovao se na Ekonomskom i Filozofskom fakultetu u Zagrebu te Pitman Collegeu u Londonu. Humorom i satirom bavi se od studentskih dana. Objavio je petnaestak knjiga aforizama i humorističkih radova. Aforizme i humor objavljuje u listovima i časopisima u zemlji i inozemstvu. Dobitnik je više književnih nagrada i priznanja za humor i aforističko stvaralaštvo. Živi i stvara u Zagrebu.

Često nam nedostaje ono što nam ne treba.

Globalno zatopljenje potencira „hladni rat“.

Dilema oko usmjerenja djeteta – škola ili politika.

Teško je naći lijek pacijentu kome je istekao rok uporabe.

Premijer nema jezičnih barijera. Laže na šest jezika.

Naš najviši vrh je Markov trg.

Sve više ljudi živi sto godina. Zbog tih neodgovornih pojedinaca ugrožen je mirovinski fond.

Pravilo: neuki birači biraju sebi ravne.

Amerikanci su zaslužili da bar jedna slijepa ulica u Kabulu nosi njihovo ime.

U jednakosti nismo svi isti.

Posao sa šeširom ispred crkve nije uspio. Probat će s čarapom preko glave.

Ljudi se smiju i plaču isto u svim državama.

Lako sam je svukao, ali me je njezino oblačenje skupo stajalo.

Taj povjesničar je od krive prošlosti sagradio pravu vilu.

Od duhanske industrije država uzima novce – narodu ostaje dim.

Iluzorno je očekivati od vlade da vodi pametniju politiku. Radi u okviru svojih mogućnosti.

Ni nakon 30 godina EU još nije naučio sve sastojke „bosanskog lonca“.

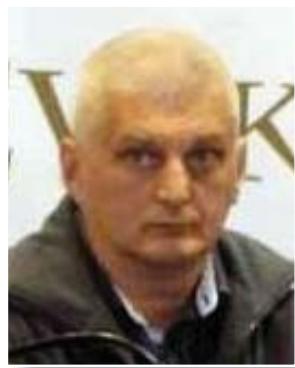

On u Saboru otvara usta jedino kada zijeva.

Komedija hrvatske drame je tragedija.

Rad u hrvatskoj diplomaciji zahtijeva zdrava koljena.

Nikola Šimić Tonin

rođen je 8. siječnja 1962. u mjestu Crkvice – Zenica, BiH. Književnik, pisac udžbenika, esejist, književni, likovni i dramski kritičar. Piše i za djecu. Bavi se i fotografijom. Objavio je tridesetak knjiga stihova i proze i monografija, neke na njemačkom, engleskom i romskom jeziku. Dobio je brojne književne nagrade, kao i za uglazbljene pjesme i fotografiju. U pripremi mu je prva zbirka aforizama. Dragovoljac je Domovinskoga rata, živi i stvara u selu Plavno – Knin i primorskoj mjestu Drage – Pakoštane.

Smrt je odlazak, tamo gdje smo bili prije rođenja.

**Dužan sam mnogim ljudima, više sam naučio od njih,
nego oni od mene.**

Što mu je na srcu, to mu je u javnosti.

**Na Isusovoj odjeći nije bilo niti jednoga jedinoga dže-
pa.**

Nije bitno tko je u sedlu ako konj zna kamo da ide.

**S lijepim navikama se ne rađa, rađanje lijepih navika
dugo se rađa.**

Lijepa Naša, za onoga tko se „snaša“.

**Od pupka gore prepotentan, od pupka dolje impoten-
tan.**

Gdje je odložena putna torba tu je dom.

Na Zemlji suze brišu jedino nove suze.

Mogu raditi k'o konj, ali neću da itko radi konja od mene.

Treba imati obraz da bi se mogao od stida zacrvenjeti.

ODA KARLOVAČKOJ

Karlovcem kažu
četiri rijeke teku.

Ima li itko
da čuo nije,
za
«Karlovačku»
petu rijeku!?

Jelena Šipek

rođena je 31. srpnja 1959. u Osijeku. Objavila je zbirku pjesama Na krilima ljubavi (Queensland, 2008.), a u pripremi joj je knjiga aforizama. Živi i stvara u Brisbanu u Australiji.

Liječnici rade puno radno vrijeme; virusi prekovremeno.

Mudri oštре, ostali tupe.

Skloni oružje, najžešće bitke su iznutra.

Oko za oko; tko će voditi slijepca?

Uhvati svoj ritam, tuđi korak peče tabane.

Ako je čovjek čovjeku vuk, onda je vuk vuka prodao.

Korona ili ne, poželjna je distanca za neotesane.

U Bibliji piše 365 puta: "Ne plaši se." – napitak za svaki dan.

Kako ćeš ostaviti trag, ako slijediš slonove?

Kad duša vrišti, oko suzi.

Ante Tešija

rođen je 27. siječnja 1953. u Ogorju kod Muća. Spisatelj, kolumnist, eseijist. Po struci je ekonomist, a do mirovine je bio djelatnik u Slobodnoj Dalmaciji i menadžer. Piše poeziju, priče, romane i aforizme, objavio više knjiga. Služeći se satirom i humorom pokušava opisati svakodnevnu društveno-političku paradigmu društva. Njegova humoreska "Bepo i Maša" nagrađena je od strane udruge Čakavski jazik, a ista je objavljena u zborniku "Za puknit o smija". Koautor je dviju knjigu "Mala antologija bračkog humora". Živi i stvara u Solinu.

Naši veliki sportaši su naše blago. Blago Monte Carlu.

Traži pomoć za poljoprivredu. Kopa po tuđim životima.

Većina galami šutnjon.

Lega san s Coronon. Računa li se to u švaleraj?

Strah me onog čega se ne bojin.

Je li plagijat ako on govori isto ono o čemu ja šutim?

Što će Penkala u zemlji nepismenih?

Zašto čoban nosi frulu? Ne, klavir će.

Biti bogat je legitimno pravo. Biti kriminalno bogat, hrvatsko pravo.

Kamata i zatezna kamata. Uže i stolac.

Zaslužiti ne oteti. Di sa zarezom?

U Hrvatskoj svi nevini. Zato i odumire.

Besklasno društvo. Fali kruha.

Spomenica. Lokacijska dozvola za spomenik.

Nisan ja guma o' auta, da se minjan.

Okrenija novu stranicu u životu. I ta prazna.

Dok govorи iz ustiju mu suklja pjena. Nasapunali ga.

Šutija je za trojicu.

**Oženit ћu te pod jednin uvjetom. Oću vjernost,
odanost, poslušnost, marljivost i poniznost.**

Jaram. Ogrlica dostojanstva.

Zlatko Tomić

rođen je 31. prosinca 1954. godine u Splitu. Objavio je deset romana, zbirku pjesama te pet zbirki aforizama: Od Aspalathosa do Splita (2003.), Odolomljene riječi (2017.), Alzheimer na Dalmatinu (2021.), Kvadratura ruga (2021.) i Okrug lice (2021.). Sudjelovao više puta na Satirafestu u Beogradu i drugim festivalima humora. Bavi se maratonskim trčanjem i prati sportska zbijanja. Živi i stvara u Splitu.

**Kad su uklonili željeznu zavjesu, s obiju strana ostala
je samo hrđa.**

Ništa ne čitam, a i to jedva stižem.

Povijest ima sumnjivu prošlost.

Mijenjamo ustav – treba nam broj veći.

**Pretjerano je reći da me je policija tukla. To su bile
samo natuknice.**

Nije se dao pomaknuti, pa smo ga promaknuli.

Uljepšaj mi dan. Prespavaj ga!

Umro mi je na rukama. Neka je vječni pokoj radu!

Nisam došao do riječi, a dugo sam pješačio.

**Bolje dvaput luckasto odvažan, nego jednom ludo
hrabar.**

Šutim, i više od toga ne mogu vam reći.

Kod nas nitko ni na koga ne podiže glas. Dovoljan je i kamen osrednje veličine.

Postigli smo punu zrelost. Otkinuli smo se od demokracije.

Bila mi je sve, no puknulo je kad je htjela biti još i više.

Što god kažem, ona me nadglosa svojom šutnjom.

Uzela mi je sve, pa sad nema ništa.

Filozof uvijek nosi glavu u tvorbi.

Očito ne vidite jer vas naočito zasljepljuje.

Bit će bolje. Zasad biju loše.

U teoriji smo svi jednaki pred zakonom, u praksi nismo jednaki ni pred teorijom.

Denis Vidović

rođen je 21. studenog 1988. godine u Sisku. Piše priče, pjesme, haiku, aforizme, recepte, kolumnе, putopise te izrađuje plakate kojima komentira svoju svakodnevnicu. Objavljuje na internetskim portalima: Lola, Kvaka, PS-portal, ZG-kult; u književnim časopisima: Alternator, Riječi, Književne vertikale, Uh!Aha; te u zbornicima Aforizmi i aforističari 17 i Dok vlakovi prolaze. Član je sisačke poetske tribine "Zalogaj poezije", kojoj je i nadjenuo ime. Objavio je zbirku aforizama Podilaženje ljenosti (2018.) i roman Normalni ljudi (2019.).

Pisci su perolaka kategorija.

Kad vam sve krene nizbrdo, ne morate se više mučiti s guranjem.

Svetinja braka mi je na prvom mjestu. Unatoč tome što se neprestano nalazimo u čudne sate, nikad od nje ne bih tražio da se rastane.

Nikad ništa ne pospremam za Božić. Godi mi blagdanski izgled štalice.

Ove godine nisam kupio bor. Odlučio sam se za bukvu i grab.

Mene je malo koja žena odbila. Stvarno im moram više prilaziti.

Ako ste u ozbiljnoj vezi, odnos vam baš ne pršti humorom.

Ona je prekrasna djevojka i volio bih dobiti njezin broj, ali strah me da bi onda, zauzvrat, ona mogla tražiti moj.

U Rimskom je carstvu svaka seljačina znala latinski.

Lijepa ili pametna? Meni ništa ne smeta.

U braku je najvažnije sudjelovati.

Izgled je strašno bitan. Ne poznajem nikoga tko ne izgleda.

Humor ima lihvarski odnos prema društvu. Nemilosrdno ga iskorištava.

Živcira me jedino ono što me nervira.

Nesreća i teoretičar zavjere nikad ne dolaze sami.

Medicinari koji ne vjeruju medicini nije tek zanimanje, već poziv. Poziv za terapiju.

Ako patite za radnim akcijama, država i dan-danas nudi mogućnost neplaćenog rada.

Djevojka me prvo privuče tjelesno, a tek onda fizički.

Žene me često odmjeravaju. Sažale se i dobace mi koju kunu.

Djevojci odmah dam do znanja tko je u našoj vezi glavni, a tko šuti, sluša i piše aforizme.

Ivan Vrlić

rođen je 21. travnja 1989. u Mostaru. Gimnaziju je završio u Mostaru. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu, smjer povijest umjetnosti i filozofija. Trenutno je doktorand na Filozofskom fakultetu u Mostaru. Nagradjivani je novinar, a piše na mnogobrojnim portalima. Poezijom se bavi od jedanaeste godine života. Radovi su mu objavljeni u književnim časopisima Os-vit, Motrišta, Život te u zbornicima. Objavio je zbirku pjesama Putnik u vremenu te zbirku aforizama Kula od karata zlata (2021.). Piše likovne i književne recenzije, eseje i osvrte s područja umjetnosti. Radi kao profesor u gimnaziji fra Grge Martića u Mostaru.

Svijet ide, carinici ostaju.

Psi laju, karavane spavaju.

Dokle ide ovaj svijet : Lud ludoga ne prizna!

Kažu ljubav je potrošna roba poput baterije, ali očito i olako zaborave na punjač.

Sloboda između dva izbora počesto znači to da će imati pravo pogriješiti i pokajati se na vrijeme.

Pinokio je mila majka za naše političare. Njima umjesto nosa, od laži rastu samo trbuš i ponos.

Kada birate kraći put uvijek ga pregledajte dugim i sporim koracima.

Sudbina je bacanje kamena u more. Puno titraja, nemirnih linija. Na kraju ostane tišina.

Težnja da svijet učinimo boljim čini se propalom samo zbog nestrpljivosti.

Od napasti novca gora je jedino navala lažne pobožnosti.

Đurđa Vukelić Rožić

rođena je 6. travnja 1956. u Vidrenjaku, općina Kutina. Živi i stvara u Ivanić-Gradu. Po struci ekonomistica, urednica je časopisa za haiku poeziju Iris, prevoditeljica i međunarodno nagradjivana haiku pjesnikinja. Objavila je više zbirki poezije i proze. Za antologiju hrvatskog haiku pjesništva Nepokošeno nebo/Unmowen sky dobila je nagradu za knjigu godine na međunarodnom natjecaju The Haiku Foundation, 2011. Objavila je tri zbirke aforizama. Članica je Društva hrvatskih književnika i naše Udruge.

Hipokratova ostavka: liječnici se zaklinju ministru!

Tuđe mudrosti pomažu nam da budemo ono što nismo.

Hrvatska je dobra domovina, nesebično daje onima koji uzimaju.

Zbog problema sa sitnim kriminalom, prebacio se u krupni kriminal.

U ime terapije, nekada su se liječnici bavili umjetnošću, danas politikom.

Kada kratkopričašu ponestane tema on piše roman.

Tko ne želi odrasti piše o kozmosu.

Miroslav Vukmanić

rođen je 6. prosinca 1954. u Zagrebu. Urednik je mnoštva knjiga, od čega mnoga zbirki aforizama hrvatskih aforista. Priredio je nekoliko tematskih zbirki misli svjetskih i domaćih velikana riječi te nekoliko zbirki poslovica različitih naroda. Piše pjesme, priče i aforizme; crta, slika, fotografira, svira i pomalo sklapa... Objavio je zbirku aforizama Potezi (2018.), a priprema ih još nekoliko. Živi i stvara u Stupniku kraj Zagreba, gdje uživa u vrtu, cvjetnjaku i voćnjaku.

Optimisti misle da ih ima više.

U jednoumlju smo svi mislili različito.

Bogobojazni uopće ne strahuju od Boga.

Svi smo tankoćutni kad nas opale po novčaniku.

Šutnja je uglavnom promišljena.

Strijeljanje očima je također pogubno.

Dom je tamo gdje nam je kompjutor.

Ako postoje pametne kuće, vjerojatno ima i glupih.

Čovjeku bez hobija život je prava robija.

Ako nemaš društvo, imaš prirodu!

Aforizam bez riječi! To bi bilo savršenstvo.

Samo umišljeni bolesnici ne mijenjaju mišljenje.

Crni vrag stalno nešto farba.

Novac zapravo troši čovjeka.

Mudrije je kupovati voće, nego tablete.

Za njim minuta šutnje još uvijek traje.

Komunizam nije bio čak ni to.

Nakon rata preminuli počivaju u miru.

Pravda je slijepa – i s debelim štapom.

I mladost ode u zastaru.

Oporba mlati kao šaka jada.

A što ako od naših molitava Bog ne može doći do riječi?

Predizborna šutnja donijela mu je više glasova.

Ako je vlast u rukama naroda, znači da je praznih ruku.

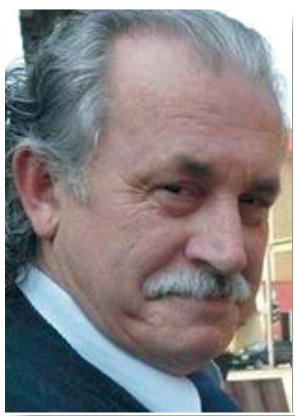
Vrijeme troši čovjeka, a ne obrnuto.

Od prošlog rata nisu izvukli nikakve pouke. Samo mirovine.

Tuđe nećemo, a svoje smo dali.

Od dara govora važniji je dar šutnje.

Frano Vukoja

rođen je 10. svibnja 1949. godine u Ljubotićima kod Širokog Brijega, Bosna i Hercegovina. Gimnaziju je završio u Širokom Brijegu, a studirao je na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Bio je glavni urednik lista Zapad i Vicko, zamjenik glavnog urednika Večernjeg lista za Bosnu i Hercegovinu i Hercegovačkog tjednika. Objavio je zbirke aforizama Između redova i Forajzmi, dva izdanja humoristične kronike Širokog Brijega Široki osmijeh, roman Jesenje lišće, Lopta je okrugla - nasmiješena strana svijeta sporta i Politički rječnik Frane Vukoje te četiri CD-a govornog humora Široki osmijeh. Zastupljen je u antologijama aforizama. Živi i stvara u Širokom Brijegu

Mozgu na paši je kao bubregu u loju.

Umjetna inteligencija oduševljava prirodno glupe.

Svi lajkaju, gluposti prolaze!

I nepotizmu je obitelj na prvom mjestu.

Ima svinja koje umisle da su svete krave.

Da bi vlasnici tvrtki stali na svoje noge, radnici moraju pasti s nogu.

Revolucija jede svoju djecu. Kasnije prijeđe na – tuđu.

Jedni kradu iz očiju, drugi iz – očaja.

Grade nekakve dvorce. Daleko im kuća!

Oni što nam više vade mast, to nam više dižu tlak.

Zaljubljenom do ušiju partner se lako popne na glavu.

Pobjeda je čista kao suza – poraženoga.

**Sve podsjeća na Franza Kafku: čim je sagradio
DVORAC, počeo je – PROCES!**

**Onima s glavom u pijesku nemoguće je nešto utviliti u
glavu.**

Sva pokrivala za glavu ŠEŠIRU mogu skinuti KAPU.

Oni što nam mažu oči, paraju nam uši.

Ako je dama lijepa kao lutka, ne igraj se s njom!

Mnogima koji pišu zarez je slaba točka.

Najslabije vidimo ono što nam kopa oči.

Mladen Vuković

rođen je 22. rujna 1958. u Splitu. Diplomirani ekonomist, suradnik više listova i časopisa. Urednik je mnoštva knjiga i dugovječne emisije "Kad se smijah tad i bijah" HRT Radio Split. Piše poeziju, satiričnu prozu, aforizme i epigrame. Objavio je dvadesetak knjiga poezije, proze i humora, priredio više antologija i zbornika, među kojima je i Antologija hrvatskog aforizma (1993.). Nagrađivan je za novinarsko, aforističko i književno stvaralaštvo. Član je Društva hrvatskih književnika, DHK HB te Udruge hrvatskih aforista i humorista (trenutačni predsjednik). Živi i stvara u Splitu.

Topovsko meso ima sve veću kilažu.

Vjenčani prsten se ne stavlja na srednjak.

Crkva i država su konačno odvojeni. I Bog je digao ruke od Vlade.

U Lijepoj Našoj likovi iz Sodome su kao doma.

Pijani zagovornici koronske urote vide bijele šišmiše.

Bog je preteča znanstvenika. Prvi je od Adamova rebra klonirao Evu.

Prošli smo buran razvoj od močvare do žabokrečine.

Slabovidni lakše hodaju pod uštapom.

Udala se iz računa. Nije joj se dalo studirati matematiku.

Afrička šljiva najbrže otpuhne smokvin list.

Nedo Zuban

rođen je 10. studenoga 1958. u Splitu. Tekstopisac je velikog broja uglazbljenih pjesama. Piše poeziju, prozu i aforizme. Objavio knjigu aforizama Kamen mudrosti (2003.). Dobitnik je mnogih nagrada za tekstove na hrvatskim glazbenim festivalima.

U jalovoј zemlji uspijeva jedino sjeme razdora.

Ako postavljaju smjerokaze, ne znači da i sami nisu zalutali.

Uzalud to što je zakon isti za sve, ako svi nisu isti pred zakonom.

Zakon imaju u malom prstu; sve ostalo im je u dugim prstima.

Mi i od uvezene pšenice možemo napraviti domaću praznu slamu.

Tko amenuje, ne kleći!

Zašto bi se ptice grabljivice selile na jug, kad za njih kod nas nema zime?

Narodno blago je sigurno. Počiva u privatnim rezorima.

I kad snjegovi okopne, ostaju tragovi krupnih zvijeri.

Mnogi bi dobili znatno više glasova da su tijekom predizborne kampanje imali predizbornu šutnju.

Neki političari su kao slabi aforizmi. Tu su da samo popune mjesto.

A koliki bi tek uspjeh postigli da nisu ništa radili?!

Više ne pitamo kamo su nas odveli; sad se molimo kako se vratiti.

Stali bismo na noge, ali ne znamo kome.

Vlast je slatka, sve dok narod ne dobije šećer.

Zbog njihovih mercedesa prošao nam je i zadnji vlak.

Trube zadnje odu na bubanj.

Da je kapetan bio pravi, ne bi niti trebalo napuštati brod.

One bez sluha najlakše je uvući u kolo.

Gdje je golub mira u kavezu, tu je majmun na vlasti.

I novinske patke mogu odvesti guske u maglu.

Zdravko Žarković

rođen je 14. svibnja 1945. godine u Palešniku kod Garešnice. Podrijetlom je Imočanin iz Poljica. Profesor je francuskog jezika i filozofije, radio je kao diplomat u Francuskoj i Švicarskoj, a danas živi kao umirovljenik u Zadru. Istaknuti je hrvatski zagonetač i doajen naše enigmatike: objavio je više od pet tisuća zagonetki. Objavio je knjigu stihova, anagrama, križaljki i aforizama Imotska razglednica (2017.).

**U njezinom sam se društvu topio od miline... I sada
me nema – pola.**

Beskućnici su za dom spremni, ali ga ne mogu plaćati.

**Kada umrem, neke ljude ne želim vidjeti na svojem
sprovodu.**

**Ne vraćajte milo za drago, jer ono drago nije vam ni
bilo milo.**

Pomorska smo zemlja. Imamo mnoštvo morskih ideja.

I modni mačak mijauče kada traži angažman.

**Naše banke-kćeri majkama plaćaju visoku alimentaci-
ju.**

Ona je držala do sebe. Uz muža još i ljubavnika.

**Dok se ne prenamijene zatvorski kapaciteti, aforizam
će živjeti.**

Nikoga u svijetu ne боли don, osim nas.

Građani neke stvari podnose do izvjesne granice, a onda preko granice.

E, moj Darwine! Vidi u što je čovjek danas evoluirao!

Dok je narod padaо s nogu, oni su učvršćivali fotelje.

Jedino se demografska slika ne može retuširati.

Ako je pao gol, možda su vratnice istrunule.

Je li platonska ljubav kriva za našu demografsku sliku?

Ponekad čovjek zaželi da dobije mrenu i ogluši.

Što više trgovачkih lanaca, više smo u okovima potrošnje.

Kockari su bolesni ljudi. Stalno su na aparatima.

U Jadranu nestaje morska trava. Kud talijanska koča prođe, tu trava ne raste.

Darko Žigrović

rođen je 23. lipnja 1976. godine u Zagrebu. Radi kao administrativni referent u Svetom Ivanu Zelini, gdje i živi. Objavljivao je u regionalnim časopisima te u Večernjem listu. U pripremi su mu tri zbirke aforizama, koje čekaju pronalazak učinkovitog cijepiva. U slobodno vrijeme održava svoj mali park s tridesetak vrsta različitog ukrašnog grmlja i bilja.

Prizemljo se na vrijeme, čak i više od toga – dva metra ispod zemlje.

Biti u tuđoj koži znači biti i spremam da će te netko oderati.

Trgovac konjima vozi se u Jaguaru.

Moj pogled na svijet malo je mutan. Doduše, već dugo nisam oprao prozore.

Probio je strop i krov tako da može živjeti iznad svojih mogućnosti.

Mi o vuku, a vuk u toru.

Vatreni sam pobornik narodne glazbe. Kad zasvira ispalim par rafala u zrak.

Sve su strane minirale mirovne pregovore. Sad će na red doći ponovo prave mine.

Većinom glasova prijedlog je bio izviđan.

Noću pošten svijet spava i ima noćne more.

Duboko se zamislio i više nije izronio.

O sudbini glave često odlučuje pismo.

Naš političar malo tetura. Nije pijan, već ne zna na koju bi stranu.

I Matija Gubec stvarao je vladu u sjeni. Velika lipa stvarala je dobru hladovinu.

Da nije srušena, željeznu zavjesu pojela bi hrđa.

Promijenio sam se u korijenu. Zato moje promjene nisu vidljive.

U posao je unio previše sebe. Sad je kost i koža.

Kontejneri za smeće su izvor zaraze, ali i prehrane.

I kostur u ormaru može biti dio miraza.

Novac držim na lijevoj strani kaputa. Kad posuđujem, dajem od srca.

KAZALO

Četvrtostrcje.....5

Ivo Mijo Andrić.....	9
Marko Babić	11
Željko Bajza	12
Slavojka Bakšaj	14
Josip Balaško	15
Ivan Bašić.....	16
Zoran Bašić	17
Đuro Bel	19
Željko Bilankov	21
Svetislav Biljanović Sveb	23
Helena Bindža Draclin	25
Marko Ivica Blažević	26
Drago Bosnić	27
Ivan Bradvica	29
Alojz Buljan	30
Darko Ciglenečki	31
Jozo Čizmić	32
Marinko Ćavar	33
Zdenko Ćurković	35
Ivan Dermiček	36
Elmedin Došlo	38
Dragutin Dubravčić	39
Ivan Dujmović	40
Nađan Dumanić	41
Zlatko Erjavec	43
Željko Funda	45
Zlatko Garvanović	46
Jadranka Göttlicher	48
Josip Grgić	49
Abdurahman Halilović Ahil	50

Sakiba Harčević	52
Savo Ilić	54
Silvestar Ištuk	55
Mate Ivandić	56
Danko Ivšinović	58
Martin Jakšić	60
Dražen Jergović	62
Velimir Karabuva	64
Vlado Karakaš	66
Ivan Katić	68
Slavko Kendelić	70
Ivica Kesić	71
Zorica Krznar-Blagec	73
Dragutin Lončar	74
Tonka Lovrić	76
Danica Majnarić	78
Josip Margeta	80
Robert Marić	82
Damir Markulj	84
Stanislav Maroja	85
Drago Maršić	88
Aldo Matelić	89
Velimir Matutinović	91
Tomislav Mihanović	92
Marinko Mijović	94
Grgo Mikulić	96
Darko Mrkonjić	97
Boris Nazansky	99
Iva Nuić	101
Franjo Ordanić	103
Mara Ožić-Bebek	104
Milan Perin	106
Hrvoje Marko Peruzović	107
Petar Pilipović	109
Ljerka Poštek Jelača	111

Živko Prodanović	112
Miro Radalj	114
Ladislav Radek	116
Daniel Radočaj	118
Đurđica Ramqaj	120
Milan Rupčić	122
Josip Salajster	124
Zoran Salamunović	126
Josip Sirovec	127
Ante Spajić	129
Emil Strniša	131
Tomislav Supek	133
Nikola Šimić Tonin	135
Jelena Šipec	137
Ante Tešija	138
Zlatko Tomić	140
Denis Vidović	142
Ivan Vrlijić	144
Đurđa Vukelić Rožić	145
Miroslav Vukmanić	146
Frano Vukoja	148
Mladen Vuković	150
Nedo Zuban	151
Zdravko Žarković	153
Darko Žigrović	155

Udruga hrvatskih aforista i humorista
<https://uhah.hr>

